Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2016. gada 15. septembrī*

REACH — Maksājums par vielas reģistrāciju — Mikrouzņēmumiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem piešķirts samazinājums — Kļūda paziņojumā par uzņēmuma lielumu — Ieteikums 2003/361/EK — Lēmums, ar ko uzlikts administratīvs maksājums — Lūgums sniegt informāciju — ECHA pilnvaras — Samērīgums

Lieta T-392/13

Leone La Ferla SpA , Melilli (Itālija), ko pārstāv *G. Passalacqua*, *J. Occhipinti* un *G. Calcerano*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *L. Di Paolo* un *K. Talabér-Ritz*, pārstāves,

un

Eiropas Ķimikāliju aģentūru (*ECHA*), ko sākotnēji pārstāvēja *M. Heikkilä*, *A. Iber*, *E. Bigi*, *E. Maurage* un *J.-P. Trnka*, vēlāk – *M. Heikkilä*, *E. Bigi*, *E. Maurage* un *J.-P. Trnka*, pārstāvji, kuriem palīdz *C. Garcia Molyneux*, advokāts,

atbildētājas,

par, pirmkārt, prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu, atcelt vairākus Komisijas vai *ECHA* aktus, otrkārt, prasību piespriest *ECHA* atlīdzināt summas, kuras esot tikušas nepamatoti saņemtas, un, treškārt, prasību, kura ir pamatota ar LESD 268. pantu, par prasītājai atbilstoši tās apgalvojumam radītā kaitējuma atlīdzināšanu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs S. Frimods Nilsens [*S. Frimodt Nielsen*], tiesneši F. Deuss [*F. Dehousse*] (referents) un E. M. Kolinss [*A. M. Collins*],

sekretārs H. Palasio Gonsaless [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2015. gada 12. novembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – itāļu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2011. gada 5. un 7. janvārī atbilstoši prasītājas – *Leone La Ferla SpA* – uzsāktajai procedūrai Eiropas Ķimikāliju aģentūrā (*ECHA*) tika reģistrētas divas vielas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*) un ar kuru izveido Eiropas Ķimikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV 2006, L 396, 1. lpp.).

2 Reģistrācijas procesā prasītāja norādīja, ka tā ir "mazs uzņēmums" Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikuma 2003/361/EK par mikro, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV 2003, L 124, 36. lpp.) izpratnē. Šis paziņojums deva tai iespēju izmantot Regulas Nr. 1907/2006 6. panta 4. punktā paredzētā maksājuma par katru reģistrācijas pieteikumu samazinājumu. Atbilstoši šīs regulas 74. panta 1. punktam minētais maksājums tika noteikts ar Komisijas 2008. gada 16. aprīļa Regulu (EK) Nr. 340/2008 par maksājumiem Eiropas Ķimikāliju aģentūrai saskaņā ar Regulu Nr. 1907/2006 (OV 2008, L 107, 6. lpp.). Regulas Nr. 340/2008 I pielikumā ir paredzēts tostarp maksājumu par reģistrācijas pieteikumiem, kas iesniegti saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 6. pantu, apmērs, kā arī mikro, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (turpmāk tekstā – "MVU") piešķiramie samazinājumi. Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 340/2008 13. panta 4. punktu, ja fiziska vai juridiska persona, kas apgalvo, ka tai ir tiesības uz samazinātiem maksājumiem vai atbrīvojumu no maksājumu veikšanas, nevar pierādīt, ka tai ir tiesības uz šādu samazinājumu vai atbrīvojumu, *ECHA* iekasē maksājumus pilnā apmērā, kā arī administratīvos maksājumus. Šajā ziņā *ECHA* valde 2010. gada 12. novembrī pieņēma Lēmumu MB/D/29/2010 par pakalpojumu, par kuriem tiek saņemti maksājumi, klasifikāciju (turpmāk tekstā – "Lēmums MB/D/29/2010"). Šī lēmuma, kurā grozījumi tikuši veikti ar *ECHA* valdes 2013. gada 12. februāra Lēmumu MB/21/2012/D (turpmāk tekstā – "Lēmums MB/21/2012/D"), 2. pantā un 1. tabulā ir norādīts, ka Regulas Nr. 340/2008 13. panta 4. punktā paredzētais administratīvais maksājums lielam uzņēmumam ir EUR 19 900, vidējam uzņēmumam – EUR 13 900 un mazam uzņēmumam – EUR 7960.

3 2011. gada 5. un 7. janvārī *ECHA* izdeva divus rēķinus (Nr. 10026200 un Nr. 10026213), katrs no kuriem bija par summu EUR 9300. Saskaņā ar Regulas Nr. 340/2008 I pielikumu – lietas faktu rašanās laikā piemērojamajā redakcijā – šī summa bija atbilstoša no maza uzņēmuma iekasējamam maksājumam, veicot kopīgu informācijas iesniegšanu, attiecībā uz vielām apjomā, kas pārsniedz 1000 tonnas.

4 2012. gada 20. februārī *ECHA* lūdza prasītāju iesniegt noteiktu dokumentu skaitu, lai pārbaudītu deklarāciju, kurā tā bija norādījusi, ka ir mazs uzņēmums.

5 Pēc dokumentu un elektroniskā pasta vēstuļu apmaiņas *ECHA* 2013. gada 17. maijā pieņēma Lēmumu SME(2013) 1328. Šajā lēmumā *ECHA* uzskatīja, ka tā nav saņēmusi pietiekamus pierādījumus, lai secinātu, ka prasītāja ir mazs uzņēmums, un ka saskaņā ar Lēmuma MB/D/29/2010 4. panta 1. punktu tai ir jāsamaksā lieliem uzņēmumiem piemērojamais maksājums. Šajos apstākļos *ECHA* informēja prasītāju, ka *ECHA* tai nosūtīs, pirmkārt, rēķinu, kas sedz starpību starp sākotnēji samaksāto maksājumu un galīgi aprēķināto maksājumu, un, otrkārt, rēķinu par EUR 19 900 administratīvā maksājuma samaksai.

6 Izpildot Lēmumu SME(2013) 1328, *ECHA* 2013. gada 21. maijā nosūtīja prasītājai rēķinu Nr. 10040807 par summu EUR 13 950, rēķinu Nr. 10040817 par summu EUR 13 950 un rēķinu Nr. 10040824 par summu EUR 19 900.

7 2013. gada 23. maijā *ECHA* nosūtīja prasītājai elektroniskā pasta vēstuli, atbildot uz 2013. gada 21. maijā saņemto elektroniskā pasta vēstuli. Šīs elektroniskā pasta vēstules mērķis bija sniegt prasītājai informāciju attiecībā uz Lēmumu SME(2013) 1328.

8 2013. gada 24. jūlijā *ECHA* nosūtīja prasītājai elektroniskā pasta vēstuli, atbildot uz 2013. gada 10. jūlijā saņemto elektroniskā pasta vēstuli. Šajā vēstulē bija iekļauta prasītājai paredzēta informācija attiecībā uz Lēmumu SME(2013) 1328.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

9 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 25. jūlijā, prasītāja cēla šo prasību.

10 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā 2013. gada 10. oktobrī tika iesniegts saskaņā ar 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 114. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, Eiropas Komisija izvirzīja iebildi par nepieņemamību tiktāl, ciktāl šī prasība ir vērsta pret Komisiju.

11 2013. gada 3. decembrī prasītāja iesniedza savus apsvērumus par šo iebildi par nepieņemamību.

12 1991. gada 2. maija Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros lietas dalībnieki 2015. gada 8. janvārī tika aicināti iesniegt savus apsvērumus par 2014. gada 2. oktobra sprieduma *Spraylat*/*ECHA* (T-177/12, EU:T:2014:849) iespējamo ietekmi uz šo lietu, kā arī atbildēt uz vienu jautājumu. Lietas dalībnieki šo lūgumu izpildīja noteiktajā termiņā.

13 Vispārējās tiesas Reglamenta 89. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros Vispārējā tiesa 2015. gada 16. jūlijā un 15. septembrī lietas dalībniekiem uzdeva rakstveida jautājumus, aicinot tos sniegt atbildes rakstveidā. Lietas dalībnieki šos lūgumus izpildīja noteiktajos termiņos.

14 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Vispārējā tiesa (sestā palāta) nolēma sākt tiesvedības mutvārdu daļu.

15 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem mutvārdu jautājumiem tika uzklausīti 2015. gada 12. novembra tiesas sēdē.

16 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt turpmāk norādītos aktus visās to daļās vai daļās, kuras Vispārējā tiesa uzskatīs par atceļamām atbilstoši taisnīgumam un prasītājas interesēs:

  — Lēmumu SME(2013) 1328 un tā pielikumus;

  — Rēķinus Nr. 10040807, Nr. 10040817 un Nr. 10040824;

  — *ECHA* 2013. gada 23. maija elektroniskā pasta vēstuli;

  — Lēmumus MB/D/29/2010 un MB/21/2012/D;

kā arī, vajadzības gadījumā:

  — Regulu Nr. 340/2008 – daļā, ar ko informācija, kas attiecas uz ar reģistrētāju saistītiem uzņēmumiem, tiek iekļauta, nosakot tās lielumu nolūkā piemērot samazinātus maksājumus;

  — Komisijas 2013. gada 20. marta Īstenošanas regulu (ES) Nr. 254/2013, ar ko groza Regulu Nr. 340/2008 (OV 2013, L 79, 7. lpp.);

— *ECHA* 2013. gada 24. jūlijā prasītājai nosūtīto vēstuli;

kā arī ikvienu citu saistītu iepriekšēju vai sekojošu aktu, kas kaitētu prasītājas interesēm;

— tātad piespriest *ECHA* atlīdzināt no prasītājas nepienācīgi saņemtās summas (tās, kas ir norādītas rēķinos Nr. 10040807, Nr. 10040817 un Nr. 10040824), kā arī likumiskos procentus, veicot novērtējumu, sākot no prasītājas *ECHA* veikto maksājumu datuma līdz maksājamo summu pilnīgai samaksai;

— vai kumulatīvi vai alternatīvi piespriest *ECHA* atlīdzināt prasītājai tās ciesto kaitējumu, kura apmērs atbilst iepriekš minētajām un no prasītājas nepienācīgi saņemtajām summām, kā arī likumiskos procentus, veicot novērtējumu, sākot no prasītājas *ECHA* veikto maksājumu datuma līdz maksājamo summu pilnīgai samaksai.

17 *ECHA* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atzīt prasību par nepieņemamu tiktāl, ciktāl tā attiecas uz rēķinu Nr. 10040807, Nr. 10040817 un Nr. 10040824, Regulas Nr. 340/2008, *ECHA* 2013. gada 24. jūlijā prasītājai nosūtītās vēstules un ikviena cita saistīta iepriekšēja vai sekojoša akta, kas kaitētu prasītājas interesēm, atcelšanu;

— pilnībā noraidīt prasību un apstiprināt prasītājas apstrīdēto aktu tiesiskumu;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

18 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt kā nepieņemamu pret Komisiju celto prasību;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

1. *Par prasības pieņemamību, ciktāl tā ir celta pret Komisiju*

19 Komisija norāda, ka ar savu prasību prasītāja, kā esot secināms, prasa atcelt divus reglamentējošus aktus, tas ir, Regulu Nr. 340/2008 un Īstenošanas regulu Nr. 254/2013. Pirmkārt, Komisija norāda, ka prasītāja neesot individuāli skarta ar minētajām regulām LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē. Turklāt Regula Nr. 340/2008, tāpat kā Īstenošanas regula Nr. 254/2013, esot saistīta ar īstenošanas pasākumiem, tādiem kā tie, ko ir noteikusi *ECHA* un kas tiek apstrīdēti ar šo prasību. Tādējādi prasītājas prasība atcelt šīs divas regulas esot nepieņemama. Otrkārt, Komisija norāda, ka prasības pieteikumā neesot ievērots 1991. gada 2. maija Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais nosacījums, ar ko ir noteikts, ka prasības pieteikumā ietver "strīda priekšmetu, kā arī kopsavilkumu par izvirzītajiem pamatiem". Šajā ziņā Komisija norāda, ka, lai gan prasītāja, kā varot konstatēt, prasa atcelt Regulu Nr. 340/2008 un Īstenošanas regulu Nr. 254/2013, tā prasības pamatojumam izvirzītajos pamatos nenorādot iemeslus, kuru dēļ šīs regulas būtu prettiesiskas. Turklāt prasītāja precīzi nenorādot regulu daļu, kuras atcelšana tiek prasīta. Vienīgā tiesību norma, kura eventuāli ir nozīmīga saistībā ar prasītājas procesuālajiem rakstiem, esot Regulas Nr. 340/2008 12. pants, kas attiecas uz saistītiem uzņēmumiem un MVU paredzēto samazinājumu piemērošanas kritērijiem. Tomēr Komisija nesaskata, kura šīs tiesību nomas daļa būtu prettiesiska, ne arī katrā ziņā to, kāda iemesla dēļ tas tā būtu. Līdz ar to Komisijai nav saprotams, uz kādiem faktiem

un tiesībām ir balstīts prasījums atcelt neprecizētu iepriekš minēto regulu daļu. Treškārt, Komisija norāda, ka, tā kā saskaņā ar LESD 263. pantu prasība ir jāceļ divu mēnešu laikā, sākot no akta publikācijas, prasībai jebkurā gadījumā esot iestājies noilgums.

20 Prasītāja norāda, ka Komisijas iebilde par nepieņemamību attiecoties tikai uz tās prasības daļu, tas ir, to, kas ir saistīta ar Regulu Nr. 340/2008 un Īstenošanas regulu Nr. 254/2013. Šajā ziņā prasītāja norāda, ka ar LESD 263. pantu neapšaubāmi esot ļauts celt prasību pret reglamentējošiem aktiem. Tādējādi piesardzības nolūkā, tostarp arī LESD 277. panta izpratnē, prasītāja esot vēlējusies apstrīdēt arī minētās regulas. Šī iespēja esot atzīta ar 1979. gada 6. marta spriedumu *Simmenthal*/Komisija (92/78, EU:C:1979:53). Ar LESD 263. pantu to personu iespējas, kas vēlas apstrīdēt Eiropas iestāžu pieņemtus vispārpiemērojamus aktus, esot tikušas vēl paplašinātas. Ja fiziskām un juridiskām personām nebūtu ļauts apstrīdēt reglamentējošus aktus, neraugoties uz divu mēnešu no to publicēšanas brīža termiņa beigām, vienlaikus ar pasākumiem, ar kuriem tiek īstenoti šie reglamentējošie akti, Eiropas Savienības tiesībās rastos nepieļaujams robs. Prasītāja piebilst, ka tā esot apsvērusi iespēju, ka, pat ja *ECHA* lēmumi atbilst minēto regulu noteikumiem, tieši šīs regulas būtu pretējas Līgumiem un pastāvīgajiem judikatūras principiem. Komisijas rīcība esot kritizējama arī tiktāl, ciktāl tā esot pieļāvusi, ka *ECHA* īsteno savu rīcības brīvību, pārsniedzot tai piešķirto un piešķiramo kompetenci. Ņemot vērā šos apstākļus, Vispārējai tiesai esot jāsāk ar pārbaudi, vai prasītājas apstrīdētie individuālie lēmumi prasības pieteikumā norādīto iemeslu dēļ paši par sevi nav prettiesiski. Ja Vispārējā tiesa nekonstatētu šo prettiesiskumu, tai būtu arī jāpārbauda, vai Komisija nav pārkāpusi savas kontroles saistības attiecībā uz *ECHA* veikto konkrēto regulu piemērošanu.

21 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. panta pirmo daļu, kas piemērojama tiesvedībai Vispārējā tiesā saskaņā ar šo pašu statūtu 53. panta pirmo daļu un 1991. gada 2. maija Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktu, katrā prasības pieteikumā ir jābūt norādītam strīda priekšmetam un kopsavilkumam par izvirzītajiem pamatiem.

22 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šai norādei ir jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai ļautu atbildētājam sagatavot savu aizstāvību un Vispārējai tiesai lemt par prasību, attiecīgajā gadījumā – bez citas papildu informācijas. Nolūkā nodrošināt tiesisko noteiktību un pareizu tiesvedības norisi, lai prasība būtu pieņemama, būtiskajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, uz kuriem tā ir balstīta, ir jāizriet – vismaz kopsavilkuma veidā un tomēr saskaņoti un saprotami – no paša prasības pieteikuma teksta (skat. spriedumu, 2009. gada 20. maijs, *VIP Car Solutions*/Parlaments, T-89/07, Krājums, EU:T:2009:163, 96. punkts un tajā minētā judikatūra; šajā ziņā skat. arī rīkojumus, 2003. gada 25. novembris, *IAMA Consulting*/Komisija, T-85/01, EU:T:2003:309, 58. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2012. gada 20. janvāris, *Groupe Partouche*/Komisija, T-315/10, nav publicēts, EU:T:2012:21, 19. punkts).

23 Turklāt gadījumā, ja prasītājs nenorāda nevienu pamatu, lai atbalstītu kādu no saviem prasījumiem, 1991. gada 2. maija Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais nosacījums, ka ir jānorāda kopsavilkums par izvirzītajiem pamatiem, nav izpildīts (spriedumi, 2013. gada 12. aprīlis, *Koda* /Komisija, T-425/08, nav publicēts, EU:T:2013:183, 71. punkts, un 2013. gada 16. septembris, *Dornbracht*/Komisija, T-386/10, EU:T:2013:450, 44. punkts).

24 Visbeidzot, tieši prasītājam ir pienākums izvēlēties savas prasības juridisko pamatu un Savienības tiesai nav pašai jāizvēlas vispiemērotākais tiesiskais pamats (spriedums, 2005. gada 15. marts, Spānija/ *Eurojust*, C-160/03, EU:C:2005:168, 35. punkts, un rīkojums, 2007. gada 26. februāris, *Evropaïki Dynamiki*/Komisija, T-205/05, nav publicēts, EU:T:2007:59, 38. punkts).

25 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jāpārbauda, vai prasības pieteikumā ir ietverts strīda priekšmets un kopsavilkums par izvirzītajiem pamatiem, kas ir norādīti veidā, kurš atbilst 1991. gada 2. maija Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajām skaidrības un precizitātes prasībām.

26 Pirmkārt, kā ir izklāstīts prasības ievaddaļā, prasītāja Vispārējā tiesā ir iesniegusi "prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši LESD 263. pantam".

27 Otrkārt, prasības ievaddaļā ir minēti septiņi akti, kurus ir pieņēmusi vai nu Komisija, vai *ECHA*. Vienīgie Komisijas pieņemtie akti ir Regula Nr. 340/2008, kā arī Īstenošanas regula Nr. 254/2013.

28 Treškārt, prasītājas iesniegtā prasība ir balstīta uz četriem pamatiem. Pirmā pamata nosaukums ir šāds: "Attiecībā it īpaši uz: *ECHA* 2013. gada 17. maija Lēmumu Nr. SME(2013) 1328, kas pēdējo reizi ir apstiprināts ar *ECHA* ar 2013. gada 24. jūliju datēto pasākumu ar referenci [Nr.] SME(2013) 2950; *ECHA* 2013. gada 21. maija rēķinu Nr. 10040807, 2013. gada 21. maija rēķinu Nr. 10040817 un 2013. gada 21. maija rēķinu Nr. 10040824, kā arī, kas attiecas it īpaši uz *ECHA* [elektroniskā pasta] 2013. gada 23. maija paziņojumu: prettiesiskums *ECHA* pilnvaru neesamības/pilnvaru nepareizas izmantošanas un pilnvaru pārsniegšanas dēļ, pieņemot *ECHA* 2013. gada 17. maija Lēmumu Nr. SME(2013) 1328". Otrais pamats ir izteikts šādā redakcijā: "Attiecībā it īpaši uz *ECHA* 2013. gada 17. maija Lēmumu Nr. SME(2013) 1328, kas pēdējo reizi ir apstiprināts ar *ECHA* 2013. gada 24. jūlija lēmumu ar referenci Nr. SME(2013) 2950; *ECHA* 2013. gada 21. maija rēķinu Nr. 10040807, 2013. gada 21. maija rēķinu Nr. 10040817 un 2013. gada 21. maija rēķinu Nr. 10040824, kā arī it īpaši *ECHA* [elektroniskā pasta] 2013. gada 23. maija paziņojumu: prettiesiskums MVU lieluma noteikšanas kritēriju, kas ir paredzēti Komisijas Ieteikumā (2003/361/EK), nepareizas un kļūdainas piemērošanas dēļ, samērīguma principa pārkāpums". Trešais pamats ir izteikts šādā redakcijā: "Attiecībā it īpaši uz *ECHA* 2013. gada 17. maija Lēmumu Nr. SME(2013) 1328, kas pēdējo reizi ir apstiprināts ar *ECHA* ar 2013. gada 24. jūliju datētu pasākumu ar referenci Nr. SME(2013) 2950; *ECHA* 2013. gada 21. maija rēķinu Nr. 10040807 un 2013. gada 21. maija rēķinu Nr. 10040824, kā arī it īpaši *ECHA* [elektroniskā pasta] 2013. gada 23. maija paziņojumu: prettiesiskums izpilddirektora pilnvaru neesamības un ļaunprātīgas izmantošanas dēļ, parakstot *ECHA* 2013. gada 17. maija Lēmumu Nr. SME(2013) 1328". Ceturtā pamata nosaukums ir šāds: "Attiecībā it īpaši uz Lēmumu MB/D/29/2010 un Lēmumu MB/21/2012/D: prettiesiskums *ECHA* veiktās pilnvaru pārsniegšanas, neesamības un nepareizas izmantošanas dēļ, pieņemot minētos lēmumus, kā arī [..] LESD 5. pantā paredzētā kompetences piešķiršanas principa pārkāpums, *ECHA* pieņemot Lēmumu MB/D/29/2010 un Lēmumu MB/21/2012/D, kuru summa ir norādīta *ECHA* 2013. gada 21. maija rēķin[ā] Nr. 10040824".

29 Ceturtkārt, savos prasījumos prasītāja tostarp prasa Vispārējai tiesai "atcelt apstrīdētos un ievaddaļā norādītos aktus". Citi prasījumi ir vērsti uz to, lai saņemtu no *ECHA* atlīdzību vai kaitējuma atlīdzināšanu.

30 No iepriekš minētā izriet, ka prasības pieteikumā ir ietverts prasības priekšmets, tas ir, prasījums atcelt septiņus apstrīdētos aktus, kā arī atlīdzības prasījums un prasījums atlīdzināt kaitējumu, un izvirzītie pamati.

31 Tomēr, ciktāl prasība ir celta pret Komisiju, tai acīmredzami trūkst skaidrības un precizitātes.

32 Pirmām kārtām, ir jānorāda, ka savos apsvērumos par iebildi par nepieņemamību prasītāja, kā var konstatēt, norāda uz to, ka šī prasība ir celta pret Komisiju, ciktāl šī iestāde ir pieņēmusi Regulu Nr. 340/2008 un Īstenošanas regulu Nr. 254/2013.

33 Šajā ziņā ir jāuzsver, ka Regula Nr. 340/2008 starp apstrīdētajiem aktiem ir minēta tikai attiecībā uz tās daļu, "kurā informācija, kas attiecas uz ar reģistrētāju saistītiem uzņēmumiem, tiek iekļauta, nosakot tās lielumu nolūkā piemērot samazinātus maksājumus", nesniedzot citus precizējumus. Attiecībā uz Īstenošanas regulu Nr. 254/2013 nav minēts neviens konkrēts noteikums.

34 Turklāt prasītājas savas prasības pamatojumam izvirzīto pamatu nosaukumos nav atrodamas norādes nedz uz Komisiju, nedz arī uz Regulu Nr. 340/2008 un Īstenošanas regulu Nr. 254/2013.

35 Prasības pamatojumam izvirzīto pamatu izklāstā arī nav precizēts, kādā mērā Regula Nr. 340/2008 un Īstenošanas regula Nr. 254/2013 būtu prettiesiskas. Pie tam šajos pamatos Komisija netiek vainota nekādā prettiesiskā rīcībā.

36 Precīzāk, pirmajā pamatā, kā tas ir izklāstīts prasības pieteikumā, prasītāja norāda, ka *ECHA* neesot "jānosaka vai jādefinē papildu vērtējuma kritēriji attiecībā uz prasītāju sabiedrību MVU raksturu", un ka, "ļaunprātīgi izmantojot no Komisijas saņemtās deleģētās funkcijas, [*ECHA*] tātad ir definējusi savu prettiesisku MVU jēdzienu, kas ir cits ierobežojošs pasākums". Ar šo pamatu uz Komisiju vai tās pieņemtajiem aktiem netiek attiecināts nekāds prettiesiskums. Otrajā pamatā prasītāja uzskata, ka *ECHA* esot prettiesiski un kļūdaini piemērojusi Ieteikumu 2003/361 šajā lietā, neizvirzot nekādu iebildumu pret Komisiju vai tās pieņemtajiem aktiem. Trešajā pamatā, kas ir saistīts ar pirmo pamatu, prasītāja norāda, ka *ECHA* izpilddirektors neesot varējis pieņemt lēmumu attiecībā uz reģistrēto uzņēmumu lielumu. Visbeidzot, ceturtajā pamatā, kurā tāpat ir minēts *ECHA* pilnvaru trūkums saistībā ar Lēmuma MB/D/29/2010 un Lēmuma MB/21/2012/D pieņemšanu, prasītāja vienkārši norāda, ka Regulā Nr. 340/2008 un Īstenošanas regulā Nr. 254/2013 "nav ietverts neviens konkrēts noteikums attiecībā uz šo [administratīvo] maksājumu vai vismaz tā piemērošanu". Prasītāja piebilst, ka, runājot par administratīvā maksājuma apmēra noteikšanu, ja fiziskai vai juridiskai personai neizdodas pierādīt, ka tai ir tiesības uz MVU piemērojamo maksājuma samazinājumu, "šis uzdevums ir Komisijai, kura turklāt, šķiet, šobrīd no tā ir atteikusies". Ar šo pamatu uz Komisiju vai tās pieņemtajiem aktiem netiek attiecināts nekāds prettiesiskums.

37 Tātad prasītāja liek Komisijai un Vispārējai tiesai izdarīt pieņēmumus par argumentāciju un precīziem – gan faktiskiem, gan juridiskiem – apsvērumiem, ar kuriem varētu būt pamatoti tās prasījumi atcelt Regulu Nr. 340/2008 un Īstenošanas regulu Nr. 254/2013. Taču 1991. gada 2. maija Reglamenta 44. panta 1. punkta mērķis ir novērst šādas situācijas, kura izraisa tiesisko nedrošību un nav savienojama ar pareizu tiesvedību, rašanos (šajā ziņā skat. rīkojumu, 2008. gada 19. maijs, *TF1* /Komisija, T-144/04, EU:T:2008:155, 57. punkts).

38 Katrā ziņā, pat ja tiktu pieņemts, ka prasītājas izvirzītie pamati varētu būt saistīti ar tās prasījumu atcelt Regulu Nr. 340/2008 un Īstenošanas regulu Nr. 254/2013, tādējādi ievērojot 1991. gada 2. maija Reglamenta 44. panta 1. punktu, ir pietiekami konstatēt, kā to pamatoti norāda Komisija, ka prasība atcelt tiesību aktu, ņemot vērā LESD 263. panta ceturtās daļas noteikumus, šajā ziņā būtu acīmredzami nepieņemama. Pirmkārt, Regula Nr. 340/2008 un Īstenošanas regula Nr. 254/2013, kuras nav adresētas prasītājai, to neskar tai raksturīgu īpašu pazīmju dēļ vai tādas situācijas dēļ, kura to raksturo attiecībā pret jebkuru citu personu un tādēļ individuāli izceļ līdzīgi adresātam (šajā ziņā skat. spriedumu, 2013. gada 3. oktobris, *Inuit Tapiriit Kanatami* u.c./Parlaments un Padome, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 72. punkts un tajā minētā judikatūra). Otrkārt, Regula Nr. 340/2008 un Īstenošanas regula Nr. 254/2013 ir saistītas ar īstenošanas pasākumiem, tas ir, tostarp aktiem, kurus ir pieņēmusi *ECHA* un kurus prasītāja šajā lietā apstrīd.

39 Argumenti, kurus prasītāja ir norādījusi savu apsvērumu par iebildi par nepieņemamību posmā un saskaņā ar kuriem tā "esot vēlējusies" apstrīdēt Regulu Nr. 340/2008 un Īstenošanas regulu Nr. 254/2013, "tostarp arī LESD 277. panta izpratnē", nevar grozīt šo secinājumu.

40 Ja tiktu pieņemts, ka prasītājas prasījums atcelt Regulu Nr. 340/2008 un Īstenošanas regulu Nr. 254/2013 varētu tikt interpretēts kā tāds, kura mērķis ir panākt minēto regulu atzīšanu par nepiemērojamām, ir jāatgādina, ka LESD 277. pantā paredzētā iespēja atsaukties uz vispārpiemērojama tiesību akta nepiemērošanu nav patstāvīgas tiesības celt prasību un tās var tikt izmantotas tikai kā blakustiesības (skat. rīkojumu, 1999. gada 8. jūlijs, *Area Cova* u.c./Padome, T-194/95, EU:T:1999:141, 78. punkts un tajā minētā judikatūra). Tādējādi vienīgi atsauce uz iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz Komisijas pieņemto regulējumu nedod iespēju vērsties pret šo iestādi Vispārējā tiesā. Ar ikvienu citu interpretāciju tiktu apstrīdēts fakts, ka LESD 277. pantā paredzētā iespēja atsaukties uz vispārpiemērojama tiesību akta nepiemērošanu nav patstāvīgas tiesības celt prasību.

41 Turklāt, pilnīguma labad, – no prasības pieteikuma neizriet, ka prasītāja pret Regulu Nr. 340/2008 un Īstenošanas regulu Nr. 254/2013 būtu izvirzījusi iebildi par prettiesiskumu, pamatojoties uz LESD 277. pantu. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka tiesvedības robežas nosaka pieteikums par lietas ierosināšanu un ka iebilde par prettiesiskumu ir nepieņemama, ja tā ir iesniegta vēlākā tiesvedības stadijā (šajā ziņā skat. spriedumu, 2005. gada 27. septembris, *Common Market Fertilizers*/Komisija, T-134/03 un T-135/03, EU:T:2005:339, 51. punkts un tajā minētā judikatūra). Tomēr šajā lietā no prasības pieteikuma izriet, ka prasītāja ir iesniegusi prasību, pamatojoties uz LESD 263. pantu, prasot Vispārējai tiesai "atcelt apstrīdētos un ievaddaļā norādītos aktus", tostarp Regulu Nr. 340/2008 un Īstenošanas regulu Nr. 254/2013. LESD 277. pants nav viens no noteikumiem, kas prasības pieteikumā ir norādīti, lai pamatotu prasību, un prasītāja to ir atzinusi tiesas sēdē. Turklāt prasītājas tēzi, ka prasības pieteikuma stadijā tā esot izvirzījusi iebildi par prettiesiskumu pret šīm divām regulām, nepamato neviens apstāklis. It īpaši, kā ir ticis norādīts iepriekš, prasības pamatojumam izvirzīto pamatu izklāstā, kas ir ietverts prasības pieteikumā, nav precizēts, kādā mērā Regula Nr. 340/2008 un Īstenošanas regula Nr. 254/2013 būtu prettiesiskas. Turklāt iebilde par prettiesiskumu, ko prasītāja ir izvirzījusi savu apsvērumu par iebildi par nepieņemamību sniegšanas stadijā, nav balstīta ne uz vienu tiesisku vai faktisku apstākli, kas būtu atklāts tiesvedības gaitā.

42 Turklāt, lai spriestu par prasītājas iespēju prasības par individuāla akta atcelšanu pamatojumā atsaukties uz vispārpiemērojama akta nelikumību, it īpaši ir jānoskaidro, vai prasītāja pret šo minēto aktu ir izvirzījusi kādu no četriem atcelšanas pamatiem, kas ir noteikti LESD 263. panta otrajā daļā (šajā ziņā skat. spriedumu, 2012. gada 11. decembris, *Sina Bank*/Padome, T-15/11, EU:T:2012:661, 46. punkts un tajā minētā judikatūra). No prasītājas procesuālo rakstu formulējuma nav iespējams noteikt, kuri LESD 263. panta otrajā daļā paredzētie pamati vai iebildumi konkrēti pamato pret Regulu Nr. 340/2008 un Īstenošanas regulu Nr. 254/2013 izvirzītās iebildes par prettiesiskumu.

43 Tādējādi pilnīguma labad ir jānorāda, ka pret Regulu Nr. 340/2008 un Īstenošanas regulu Nr. 254/2013 izteiktā iebilde par prettiesiskumu, ko prasītāja ir izvirzījusi savu apsvērumu par iebildi par nepieņemamību sniegšanas stadijā, ir nepieņemama.

44 Otrām kārtām, ja tiktu pieņemts, ka prasība, ciktāl ar to tiek prasīts atcelt Lēmumus MB/D/29/2010 un MB/21/2012/D, būtu iedarbīgi vērsta pret Komisiju, jo saskaņā ar Regulas Nr. 340/2008 11. panta 5. punktu minētie lēmumi varēja tikt pieņemti tikai pēc Komisijas "pozitīva atzinuma" saņemšanas, tā, kā to pamatoti norāda Komisija, atbildot uz 2015. gada 16. jūlija procesa organizatoriskajiem pasākumiem (iepriekš minētais 13. punkts), būtu acīmredzami nepieņemama. Līdzās tam, ka prasības pieteikumam šajā ziņā acīmredzami trūkst skaidrības un precizitātes 1991. gada 2. maija Reglamenta 44. panta 1. punkta izpratnē, neviens apstāklis neļauj uzskatīt, ka prasītāja ar minētajiem lēmumiem būtu individuāli skarta. Turpmāk, ja tiktu pieņemts, ka šie lēmumi varētu tikt kvalificēti kā reglamentējoši akti LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē, tie, kā to parāda Lēmuma SME(2013) 1328 pieņemšana, ir saistīti ar īstenošanas pasākumiem. Turklāt, tā kā Lēmumi MB/D/29/2010 un MB/21/2012/D ir tikuši pieņemti attiecīgi 2010. gada 12. novembrī un 2013. gada 12. februārī un prasītāja par tiem ir uzzinājusi, vēlākais, 2013. gada 26. februārī ar *ECHA* nosūtīto vēstuli, 2013. gada 25. jūlijā celtā prasība ir iesniegta ar nokavējumu. Visbeidzot, prasītājas argumenti, ko tā ir norādījusi savā atbildē uz 2015. gada 16. jūlija procesa organizatoriskajiem pasākumiem (iepriekš minētais 13. punkts), saskaņā ar kuriem Vispārējā tiesa nevarot pēc savas ierosmes izvirzīt jautājumu par prasības pieņemamību, ciktāl tā ir vērsta uz Lēmumu MB/D/29/2010 un MB/21/2012/D atcelšanu, ir jānoraida. Tā kā prasības pieņemamības nosacījumiem ir absolūts raksturs, Vispārējai tiesai tie ir jāizskata pēc savas ierosmes un tās šajā ziņā īstenojamā pārbaude nav ierobežota tikai ar pušu izvirzītajiem nepieņemamības pamatiem (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 9. septembris, *SV Capital*/EBI, T-660/14, EU:T:2015:608, 45. un 50. punkts).

45 Turklāt, pat ja tiktu pieņemts, ka prasītāja ar savu ceturto pamatu ir vēlējusies izvirzīt iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz Lēmumiem MB/D/29/2010 un MB/21/2012/D, tas neļautu nedz attaisnot prasības atcelt tiesību aktu atbilstoši LESD 263. pantam celšanu pret Komisiju, nedz arī ļautu uzskatīt, ka šai iestādei šajā sakarā ir jāīsteno aizstāvība Vispārējā tiesā (skat. iepriekš 40. punktu un tajā minēto judikatūru).

46 Ņemot vērā visus šos apstākļus, ir jāsecina, ka prasība, ciktāl tā ir vērsta pret Komisiju, ir nepieņemama.

2. *Par prasības atcelt tiesību aktu, kas ir celta pret "ECHA", noteiktu prasījumu pieņemamību*

47 Pirmkārt, *ECHA* norāda, ka prasība, ciktāl tā ir vērsta uz rēķinu Nr. 10040807, Nr. 10040817 un Nr. 10040824 atcelšanu, esot nepieņemama, jo minētie rēķini neesot apstrīdami tiesību akti. Šie rēķini neradot tiesiskās sekas, kas būtu atšķirīgas no Lēmuma SME(2013) 1328 tiesiskajām sekām. Tie negrozot prasītājas tiesisko stāvokli, jo ar tiem vienīgi tiek īstenota Lēmuma SME(2013) 1328 izpilde.

48 Otrkārt, *ECHA* uzskata, ka prasība, ciktāl tā ir vērsta uz *ECHA* 2013. gada 24. jūlija vēstules atcelšanu, esot nepieņemama. Šajā vēstulē *ECHA* esot vienīgi atbildējusi uz prasītājas izteiktajiem argumentiem, tomēr negrozot tās tiesisko stāvokli. Savā atbildē uz 2015. gada 15. septembra procesa organizatoriskajiem pasākumiem (skat. iepriekš 13. punktu) *ECHA* norāda, ka tāda pati situācija esot ar tās 2013. gada 23. maija vēstuli. Tātad prasība šajā ziņā tāpat esot nepieņemama.

49 Treškārt, prasība, ciktāl tā ir vērsta uz Regulas Nr. 340/2008 un ikviena cita saistīta, iespējama vai sekojoša akta atcelšanu, ciktāl ar tādu aktu tiek apdraudētas prasītājas intereses, esot nepieņemama. *ECHA* šajā ziņā norāda, ka prasībā neesot pietiekami skaidri norādīti nedz izvirzītie pamati, nedz arī tiesvedības priekšmets.

50 Prasītāja norāda, ka rēķini Nr. 10040807, Nr. 10040817 un Nr. 10040824, kā arī *ECHA* 2013. gada 24. jūlija vēstule attiecībā uz prasītāju radot tiesiskās sekas un ka tādējādi pret tiem varot celt prasību atbilstoši LESD 263. pantam. Turklāt, tā kā prasījumu attiecībā uz prasības pieteikuma ievaddaļā norādītajiem aktiem pieņemamība netiekot apstrīdēta, prasības pret trim minētajiem rēķiniem un *ECHA* 2013. gada 24. jūlija vēstuli pieņemamībai neesot nozīmes, jo, ja prasība atcelt tiesību aktus tiktu apmierināta, šie akti katrā ziņā būtu jāatceļ. Pie tam, attiecībā uz *ECHA* 2013. gada 23. maija elektroniskā pasta vēstuli prasītāja savā atbildē uz 2015. gada 15. septembra procesa organizatoriskajiem pasākumiem (skat. iepriekš 13. punktu) norāda, ka ar šo elektroniskā pasta vēstuli tā ir varējusi iepazīties ar iemesliem, kuru dēļ *ECHA* tai ir atteikusi MVU statusu.

51 Attiecībā uz prasību, ciktāl tā ir vērsta pret Regulu Nr. 340/2008, prasītāja replikā norāda, ka tā esot pienācīgi pamatota prasības pieteikumā. Izmantojot savu prasību, prasītāja esot pakārtoti apstrīdējusi minēto regulu, kura galvenokārt esot apstrīdēto aktu pamats. Regulā prasītājai neesot uzlikts pienākums attiecībā uz katru apstrīdēto aktu atkārtot visus prasības pamatojumam izvirzītos pamatus.

52 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tikai tādi pasākumi, kas rada juridiski saistošu iedarbību, kura ietekmē prasītāja intereses, būtiski grozot tā tiesisko stāvokli, ir tiesību akti, par kuru atcelšanu var celt prasību LESD 263. panta izpratnē (spriedums, 1981. gada 11. novembris, *IBM*/Komisija, 60/81, EU:C:1981:264, 9. punkts; rīkojums, 1991. gada 4. oktobris, *Bosman*/Komisija, C-117/91, EU:C:1991:382, 13. punkts, un spriedums, 2003. gada 15. janvāris, *Philip Morris International*/Komisija, T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 un T-272/01, EU:T:2003:6, 77. punkts).

53 Ir jāpievērš uzmanība pasākuma, kura atcelšana tiek prasīta, būtībai, lai noteiktu, vai par to var celt prasību, bet formai, kādā tas ticis noteikts, šajā ziņā principā nav nozīmes (spriedumi, 1981. gada 11. novembris, *IBM*/Komisija, 60/81, EU:C:1981:264, 9. punkts; 1991. gada 28. novembris, Luksemburga/Parlaments, C-213/88 un C-39/89, EU:C:1991:449, 15. punkts, un 1994. gada 24. marts, *Air France*/Komisija, T-3/93, EU:T:1994:36, 43. un 57. punkts).

54 Turklāt lēmums, ar ko vienīgi tiek apstiprināts kāds iepriekš pieņemts lēmums, nav apstrīdams tiesību akts, tā ka pret šādu lēmumu celta prasība ir nepieņemama (spriedumi, 1977. gada 25. oktobris, *Metro SB-Großmärkte*/Komisija, 26/76, EU:C:1977:167, 4. punkts, un 1998. gada 5. maijs, Apvienotā Karaliste/Komisija, C-180/96, EU:C:1998:192, 27. un 28. punkts; skat. arī rīkojumu, 1998. gada 10. jūnijs, *Cementir*/Komisija, T-116/95, EU:T:1998:120, 19. punkts un tajā minētā judikatūra).

55 Attiecībā uz apstiprinoša akta jēdzienu no judikatūras izriet, ka akts ir uzskatāms par tādu, ar kuru tiek vienīgi apstiprināts agrāks lēmums, ja tajā nav ietverti nekādi jauni apstākļi salīdzinājumā ar agrāku lēmumu un ja pirms tā pieņemšanas nav ticis atkārtoti izvērtēts šī lēmuma adresāta stāvoklis (spriedums, 2001. gada 7. februāris, *Inpesca*/Komisija, T-186/98, EU:T:2001:42, 44. punkts, un rīkojums, 2004. gada 29. aprīlis, *SGL Carbon*/Komisija, T-308/02, EU:T:2004:119, 51. punkts).

56 Pirmām kārtām, saistībā ar prasības pieņemamību, ciktāl tā ir vērsta uz rēķinu Nr. 10040807, Nr. 10040817 un Nr. 10040824 atcelšanu, ir jānorāda, ka atšķirībā no situācijas lietā, kurā tika pasludināts 2014. gada 2. oktobra spriedums *Spraylat*/*ECHA* (T-177/12, EU:T:2014:849), Lēmumā SME(2013) 1328 ir paredzēta tieša atsauce uz Lēmumu MB/D/29/2010, kurš ir grozīts ar Lēmumu MB/21/2012/D, un ir precizēts, ka "*ECHA* izdos [..] rēķinu par administratīvo maksājumu EUR 19 000 apmērā". Tāpat ir norādīts, ka atbilstoši Lēmuma MB/D/29/2010 4. panta 1. punktam *ECHA* izdošot papildu rēķinu, lai segtu starpību starp sākotnēji samaksāto maksājumu un Regulā Nr. 340/2008 lielam uzņēmumam paredzēto maksājumu. No tā izriet, ka Lēmumā SME(2013) 1328 ir iekļauti būtiski prasītājas saistību attiecībā pret *ECHA* elementi. Tādējādi rēķiniem Nr. 10040807, Nr. 10040817 un Nr. 10040824 ir šī lēmuma izpildes aktu raksturs un tie ir apstiprinoši akti iepriekš 55. punktā minētās judikatūras izpratnē (skat. pēc analoģijas rīkojumu, 2009. gada 30. jūnijs, *CPEM*/Komisija, T-106/08, nav publicēts, EU:T:2009:228, 32. punkts). Tātad prasība, ciktāl tā ir vērsta uz rēķinu Nr. 10040807, Nr. 10040817 un Nr. 10040824 atcelšanu, ir nepieņemama.

57 Otrām kārtām, saistībā ar prasības pieņemamību, ciktāl tā ir vērsta uz *ECHA* 2013. gada 23. maija elektroniskā pasta vēstules atcelšanu, ir pietiekami konstatēt, ka šīs elektroniskā pasta vēstules mērķis bija atbildēt uz prasītājas 2013. gada 21. maijā sniegto izskaidrošanas lūgumu attiecībā uz Lēmumu SME(2013) 1328, neradot obligātas tiesiskās sekas, kas ietekmētu prasītājas intereses, būtiski grozot tās tiesisko stāvokli. Šajā elektroniskā pasta vēstulē tostarp ir norādīts, ka atbilstoši Ieteikuma 2003/361 6. panta 3. punktam prasītājai ir jāsniedz informācija par uzņēmumu *Calme Lux SA* un ka, ja šie dati netiks sniegti, *ECHA* nebūs iespējams noteikt, ka prasītāja faktiski ir MVU. Tātad ar 2013. gada 23. maija elektroniskā pasta vēstuli tiek vienīgi atkārtots tas, kas jau bija paziņots prasītājai administratīvajā procesā, kura rezultātā tika pieņemts Lēmums SME(2013) 1328, tostarp ar 2013. gada 26. februāra vēstuli un 2012. gada 14. maija, 19. jūnija, 4. jūlija un 8. augusta, kā arī 2013. gada 4. marta elektroniskā pasta vēstulēm. Tādējādi prasība, ciktāl tā ir vērsta uz *ECHA* 2013. gada 23. maija elektroniskā pasta vēstules atcelšanu, ir nepieņemama.

58 Trešām kārtām, saistībā ar prasības pieņemamību, ciktāl tā ir vērsta uz *ECHA* 2013. gada 24. jūlija vēstules atcelšanu, ir pietiekami konstatēt, ka šīs vēstules mērķis bija atbildēt uz prasītājas 2013. gada 10. jūlijā sniegto izskaidrošanas lūgumu attiecībā uz Lēmumu SME(2013) 1328, neradot obligātas tiesiskās sekas, kas ietekmētu prasītājas intereses, būtiski grozot tās tiesisko stāvokli. Šajā vēstulē it īpaši ir atgādināts atbilstošais tiesiskais ietvars, ir izdarīta atsauce uz Lēmumu SME(2013) 1328 un prasītājai ir precizēts, ka visi tās argumenti ir tikuši pienācīgi ņemti vērā pirms minētā lēmuma pieņemšanas. Tādējādi prasība, ciktāl tā ir vērsta uz *ECHA* 2013. gada 24. jūlija vēstules atcelšanu, ir nepieņemama.

59 Ceturtām kārtām, saistībā ar prasības pieņemamību, ciktāl tā ir vērsta uz "ikviena cita saistīta, iepriekšēja vai sekojoša akta atcelšanu, ciktāl ar to tiek nodarīts kaitējums prasītājas interesēm", ir jāatgādina, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. panta pirmo daļu, kas piemērojama tiesvedībai Vispārējā tiesā saskaņā ar šo pašu statūtu 53. panta pirmo daļu un 1991. gada 2. maija Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktu, katrā prasības pieteikumā ir jābūt norādītam strīda priekšmetam un kopsavilkumam par izvirzītajiem pamatiem. Šajā lietā pietiek konstatēt, ka prasītājas prasījums nav pietiekami precīzs un neļauj Vispārējai tiesai identificēt aktus, kuru atcelšana tiek prasīta. Tādējādi prasība, ciktāl tā ir vērsta uz "ikviena cita saistīta, iepriekšēja vai sekojoša akta atcelšanu, ciktāl ar to tiek nodarīts kaitējums prasītājas interesēm", ir nepieņemama.

60 Visbeidzot, to iemeslu dēļ, kuri ir identiski iepriekš 38. un 44. punktā norādītajiem iemesliem, ir jāsecina, ka prasība atcelt tiesību aktu, ciktāl tā ir vērsta uz Regulas Nr. 340/2008 un Īstenošanas regulas Nr. 254/2013 un Lēmumu MB/D/29/2010 un MB/21/2012/D atcelšanu, ir nepieņemama. Turklāt, runājot par prasību atcelt Regulu Nr. 340/2008 un Īstenošanas regulu Nr. 254/2013, ja tiktu pieņemts, ka tā ir vērsta pret *ECHA*, tā būtu acīmredzami nepieņemama, jo principā prasības ir jāceļ pret apstrīdētā tiesību akta autoru, tas ir, Savienības iestādi vai struktūru, kura lēmumu ir pieņēmusi (spriedums, 2008. gada 8. oktobris, *Sogelma*/ERA, T-411/06, EU:T:2008:419, 49. punkts). Visbeidzot, ja tiktu pieņemts, ka prasītājai replikā norādot, ka tā ir "pakārtoti" apstrīdējusi Regulu Nr. 340/2008 un Īstenošanas regulu Nr. 254/2013, kas esot *ECHA* pieņemto aktu "tiesiskais pamats", tā patiesībā pret minētajām regulām būtu izvirzījusi iebildi pat prettiesiskumu, šī iebilde to iemeslu dēļ, kuri ir identiski iepriekš 41.–43. punktā norādītajiem iemesliem, būtu jāatzīst par nepieņemamu.

61 Ņemot vērā iepriekš minēto, prasības, kas ir tikusi celta pret *ECHA*, izskatīšana ir jāierobežo ar prasījumu atcelt Lēmumu SME(2013) 1328.

3. *Par lietas būtību*

62 Ir jāatgādina, ka Lēmumā SME(2013) 1328 *ECHA* ir uzskatījusi, ka tā nav saņēmusi nepieciešamos pierādījumus, lai secinātu, ka prasītāja ir mazs uzņēmums, un ka saskaņā ar Lēmuma MB/D/29/2010 4. panta 1. punktu tai ir jāsamaksā lielam uzņēmumam piemērojamais maksājums. Kā izriet no apspriešanai sniegtajiem datiem, *ECHA*, izskatījusi vairākus prasītājas sniegtos papildu datus, ir uzskatījusi, ka pēdējā minētā ir uzskatāma par saistītu ar diviem uzņēmumiem, kas šajā gadījumā ir *Saced SpA* un *Cogefin Srl*, un par citu divu uzņēmumu, kas šajā gadījumā ir *Premix SpA* un *Sicical SpA*, partneruzņēmumu. Turklāt *ECHA* ir uzskatījusi, ka viens uzņēmums – *Calme Lux* – ir uzskatāms par saistītu ar *Sicical*. Šajā kontekstā *ECHA* vairākas reizes ir lūgusi prasītājai sniegt tai informāciju par *Calme Lux*. *ECHA* šo informāciju nav saņēmusi.

63 Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza četrus pamatus. Pirmais pamats attiecas uz *ECHA* pilnvaru neesamību, nepareizu izmantošanu un pārsniegšanu, pieņemot Lēmumu SME(2013) 1328. Otrais pamats izriet no kļūdas, piemērojot Ieteikumu 2003/361, un samērīguma principa pārkāpumu. Ar trešo pamatu prasītāja norāda uz *ECHA* izpilddirektora pilnvaru neesamību un to ļaunprātīgu izmantošanu. Ceturtais pamats attiecas uz *ECHA* pilnvaru neesamību, nepareizu izmantošanu un pārsniegšanu, pieņemot Lēmumus MB/D/29/2010 un MB/21/2012/D.

Par prasījumiem atcelt tiesību aktu

Ievadapsvērumi par Lēmuma SME(2013) 1328 pamatojumu

64 Savā atbildē uz 2015. gada 15. septembra procesa organizatoriskajiem pasākumiem (skat. iepriekš 13. punktu) prasītāja ir norādījusi, ka Lēmums SME(2013) 1328 esot "pēc būtības nepamatots". It īpaši prasītāja ir precizējusi, ka šajā lēmumā esot ietverts tikai piemērojamo noteikumu saraksts, saziņa starp pusēm un *ECHA* adresēti dokumenti, kā arī pielikumā esošo dokumentu uzskaitījums.

65 Šajā ziņā prasītāja izvirza jaunu pamatu. Tomēr pamatojuma neesamība vai nepietiekamība ir uzskatāma par būtisku procedūras noteikumu pārkāpumu LESD 263. panta izpratnē un ir absolūts pamats, ko Savienības tiesa var izvirzīt un kas tai pat ir jāizvirza pēc savas ierosmes (spriedums, 2009. gada 2. decembris, Komisija/Īrija u.c., C-89/08 P, EU:C:2009:742, 34. punkts).

66 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, pirmkārt, LESD 296. pantā prasītajam pamatojumam ir jābūt pielāgotam attiecīgā akta būtībai un tam nepārprotami un viennozīmīgi jāatspoguļo iestādes – akta autores – argumentācija, lai ļautu ieinteresētajām personām noskaidrot pieņemtā akta pamatojumu un kompetentajai tiesai veikt pārbaudi. It īpaši attiecībā uz individuālu lēmumu pamatojumu pienākuma pamatot šādus lēmumus mērķis ir ne tikai ļaut tiesai veikt pārbaudi, bet arī sniegt ieinteresētajai personai pietiekamu norādi par to, vai lēmumā, iespējams, ir trūkumi, lai apstrīdētu tā spēkā esamību. Otrkārt, pamatojuma prasība ir jāizvērtē, ņemot vērā konkrētā gadījuma apstākļus, tostarp attiecīgā akta saturu, izvirzīto motīvu būtību un akta adresātu vai citu personu, kuras šis akts skar tieši un individuāli, iespējamās intereses saņemt paskaidrojumus. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un juridiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai tā tekstu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas tās tiesību normas, kuras reglamentē attiecīgo jomu (skat. spriedumu, 2015. gada 19. marts, *Dole Food* un *Dole Fresh Fruit Europe*/Komisija, C-286/13 P, EU:C:2015:184, 93. un 94. punkts un tajos minētā judikatūra).

67 Šajā lietā, ņemot vērā Lēmumā SME(2013) 1328 ietvertās reglamentējošās normas un starp *ECHA* un prasītāju notikušo apmaiņu ar paziņojumiem un dokumentiem, kura ir atgādināta Lēmumā SME(2013) 1328, prasītāja ir pilnībā varējusi saprast, ka *ECHA* lēmums ir balstīts uz atbilstošo datu nepaziņošanu. It īpaši *ECHA* ir vairākas reizes lūgusi prasītājai sniegt tai informāciju par *Calme Lux*, norādot it īpaši uz Ieteikuma 2003/361 pielikuma 6. panta 3. punktu. Šis noteikums attiecas uz uzņēmumu, kas ir saistīti ar uzņēmumiem – aplūkojamā uzņēmuma partneriem, datu ņemšanu vērā, un tā tas ir *Calme Lux* gadījumā, kā prasītāja ir atzinusi tiesas sēdē. Tādējādi ir jāsecina, ka Lēmums SME(2013) 1328 atbilst LESD 296. panta prasībām.

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz *ECHA* pilnvaru neesamību, nepareizu izmantošanu un pārsniegšanu, pieņemot Lēmumu SME(2013) 1328

68 Prasītāja norāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 20. panta 2. punktu *ECHA* nevarot atteikt reģistrāciju, ja uzņēmuma reģistrētāja sniegtā dokumentācija ir nepilnīga. Runājot par lietu pārbaudi un zinātnisku, tehnisku vai administratīvu pārbaužu darbību izmeklēšanu, *ECHA* kompetence esot konsultatīva rakstura kompetence, kā arī izpildes un vadības kompetence. MVU tiesiskā rakstura pārbaudes kritēriju noteikšanā tiekot veikta uzdevumu sadale starp Komisiju un *ECHA*, jo *ECHA* nevarot pēc saviem ieskatiem pievienot savus noteikumus vai norādes tām, kuras ir noteikusi Komisija. Tātad *ECHA* nevarot piešķirt savam sekretariātam ekskluzīvo kompetenci patstāvīgi spriest par Ieteikuma 2003/361 piemērošanu saistībā ar reģistrācijas pieteikumiem.

69 Turklāt prasītāja uzsver, ka Komisija norādot uz MVU jēdzienu, kas izriet no Ieteikuma 2003/361, tomēr neieviešot un neiekļaujot šī ieteikuma noteikumus tiesību aktā, kuram būtu saistošs un vispārīgs raksturs. Katrā ziņā vienkārša norāde uz Ieteikumu 2003/361 apliecinot Komisijas nodomu dot iespēju plaši izmantot samazināto reģistrācijas maksājumu. Šajā lietā *ECHA* turpretim esot uzlikusi prasītājai pienākumu sniegt pamatojumu attiecībā uz lielu skaitu datu, kas ir saistīti ar tās darbību, un tas attiecoties uz ilglaicīgu laikposmu vai sabiedrību – trešo personu datiem. Šajā ziņā *ECHA* esot nolēmusi piemērot Ieteikuma 2003/361 pielikumā norādītos apakškritērijus (it īpaši saiknes ar citu sabiedrību esamību), neaprobežojoties ar vienkāršas, no minētā ieteikuma izrietošas MVU definīcijas piemērošanu. Tomēr vienīgā atsauce, kas Regulā Nr. 340/2008 ir izdarīta uz Ieteikuma 2003/361 pielikumā norādītajiem apakškritērijiem, esot atrodama minētās regulas 12. pantā un attiecoties tikai uz uzņēmumiem, kas ir reģistrēti ārpus Savienības. Tādējādi *ECHA* esot veikusi kļūdainu Regulas Nr. 340/2008 interpretāciju. Tātad *ECHA*, definēdama savu MVU jēdzienu, kurš ir

ierobežojošs, esot ļaunprātīgi izmantojusi no Komisijas saņemto deleģēto kompetenci. Prasot no prasītājas datus, kuri nāk no trešās sabiedrības, ar kuru tai ir partnerattiecības, un kurus tā nav varējusi sniegt, *ECHA* esot aizstājusi un pēc saviem ieskatiem pievienojusi savus pašas vērtējuma un procesuālos kritērijus tiem, ko ir norādījusi Komisija. Veicot vairāk nekā vienkāršu pārbaudi attiecībā uz to, vai pieteikums ir pilnīgs, *ECHA* esot pārsniegusi savu kompetenci. *ECHA* rīcības prasīt no prasītājas ievērojamu skaitu dokumentu vienīgais loģiskais izskaidrojums esot pilnvaru nepareiza izmantošana, kas ir vērsta uz to, lai pierādītu, ka prasītāja neatbilst Ieteikumā 2003/361 minētajiem kritērijiem, neraugoties uz iesniegtajiem pierādījumiem par pretējo. Šajā kontekstā prasītāja piebilst, ka *ECHA* attiecībā pret to esot rīkojusies ļaunticīgi un neesot tai sniegusi nekādu adekvātu palīdzību reģistrācijas un pārbaudes procesā. Jau tiesvedības Vispārējā tiesā stadijā *ECHA* esot izteikusi pārmetumus prasītājai, pievienodama lietai dokumentus, ko tā ir ieguvusi pēc prasības iesniegšanas.

70 Turklāt replikā prasītāja norāda, ka *ECHA* savu aizstāvību balstot uz "netiešu" kompetenci, kas tai ļauj pārbaudīt uzņēmumu reģistrētāju lielumu. Tomēr kompetences piešķiršanai esot jāizriet no tieša akta. *ECHA* jaucot papildinformācijas "pieprasīšanas" faktu un šīs informācijas "novērtēšanas" faktu. Turklāt *ECHA* aizstāvība esot pretrunā tās 2013. gada 24. jūlija vēstulei, kurā *ECHA* ir uzskatījusi, ka tās kompetence izriet tieši no Ieteikuma 2003/361. Komisijas 2002. gada 23. decembra Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2343/2002 par pamata Finanšu regulu struktūrām, kas minētas 185. pantā Padomes Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV 2002, L 357, 72. lpp.), 59. pantā turklāt esot noteikta atšķirība starp maksājumiem un nodevām, kuras ir pilnībā noteiktas tiesību aktos un kuru apmērs var tikt paredzēts ar Savienības struktūru valdes lēmumiem. *ECHA* finanšu jomā piešķirtā kompetences deleģēšana esot ierobežota ar maksājumiem, kas tiek iekasēti par Regulas Nr. 340/2008 11. pantā paredzētajiem pakalpojumiem, kuri tiek sniegti pēc iesniedzēja pieprasījuma. Šī deleģēšana neietverot Regulas 340/2008 13. pantā paredzēto administratīvo maksājumu, uz kuru savukārt attiecas Regulas Nr. 1907/2006 74. panta 1. un 3. punkts un kurš esot nosakāms ar Komisijas regulu. Ar Regulas Nr. 340/2008 13. panta 4. punktu *ECHA* netiekot ļauts noteikt administratīvā maksājuma apmēru. Turklāt Komisija neesot izpildījusi savu kontroles pienākumu, pieļaudama, ka *ECHA* ir faktiski piešķīrusi sev pilnvaras, lai gan šajā ziņā nepastāvot tieša deleģēšana.

71 Komisija apstrīd prasītājas izvirzītos argumentus.

72 Ir jānorāda, ka pirmais pamats būtībā ir iedalīts trīs daļās. Pirmā daļa attiecas uz *ECHA* kompetenci novērtēt uzņēmumu reģistrētāju lielumu. Otrā daļa izceļ *ECHA* pilnvaru pārsniegšanu vai pat nepareizu izmantošanu, piemērojot Ieteikumu 2003/361. Trešā daļa balstās uz *ECHA* pilnvaru pārsniegšanu vai pat nepareizu izmantošanu saistībā ar no prasītājas pieprasīto informāciju.

– Par pirmā pamata pirmo daļu attiecībā būtībā uz *ECHA* kompetences neesamību novērtēt uzņēmumu reģistrētāju lielumu

73 Ar pirmā pamata pirmo daļu prasītāja būtībā norāda, ka *ECHA* neesot kompetences, kas ir vajadzīga, lai novērtētu uzņēmumu reģistrētāju lielumu, nosakot attiecīgajai reģistrācijai piemērojamo maksājumu. Šī kompetence piemītot Komisijai, tāpat kā tas, kas ir paredzēts maksājumu noteikšanai.

74 Prasītājas pieņēmums ir balstīts uz kļūdainu attiecīgo dokumentu izpratni. Ir jāuzsver, ka viens no Regulas Nr. 1907/2006 mērķiem ir likt *ECHA* nodrošināt efektīvu šīs regulas tehnisko, zinātnisko un administratīvo aspektu pārvaldību un pildīt centrālo lomu tās īstenošanā, it īpaši piešķirot tai augstu regulatīvo kapacitāti (Regulas Nr. 1907/2006 preambulas 15. un 95. apsvērums). It īpaši *ECHA*, pildot tai piešķirtās budžeta izpildes funkcijas, ir jānodrošina visu tai pienākošos ieņēmumu iekasēšana, tostarp uzņēmumu maksājamie maksājumi (Regulas Nr. 1907/2006 96. un 97. pants). Turklāt no Regulas Nr. 340/2008 13. panta 3. punkta tieši izriet, ka "*ECHA* jebkurā laikā var pieprasīt pierādījumus tam, ka pastāv attiecīgie nosacījumi samazinātiem maksājumiem vai atbrīvojuma no maksājumu veikšanas piemērošanai". Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 340/2008 13. panta 4. punktu *ECHA* iekasē

maksājumus pilnā apmērā, kā arī administratīvos maksājumus, "ja fiziska vai juridiska persona, kas apgalvo, ka tai ir tiesības uz samazinātiem maksājumiem vai atbrīvojumu no maksājumu veikšanas, nevar pierādīt, ka tai ir tiesības uz šādu samazinājumu vai atbrīvojumu". No tā izriet, ka *ECHA* ir nepieciešamā kompetence, lai pārbaudītu, ka ir izpildīti nepieciešamie nosacījumi, lai uzņēmums reģistrētājs varētu izmantot samazinātus maksājumus vai atbrīvojumu no maksājumu veikšanas.

75 Regulas Nr. 1907/2006 20. panta 2. punkts, ko norāda prasītāja, nevar grozīt šo secinājumu, jo minētais pants atbilst citam mērķim, proti, nodrošināt, ka uzņēmumu reģistrētāju iesniegtie reģistrācijas dokumenti ir pilnīgi. Ar šo noteikumu tātad nevar tikt apstrīdēta kompetence, kura ir *ECHA* rīcībā, lai pārbaudītu, ka ir izpildīti prasītie nosacījumi, lai uzņēmums reģistrētājs varētu izmantot samazinātos maksājumus vai atbrīvojumu no maksājumu veikšanas.

76 Ņemot vērā šos apstākļus, pirmā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

– Par pirmā pamata otro daļu attiecībā būtībā uz pilnvaru pārsniegšanu vai nepareizu izmantošanu, piemērojot Ieteikumu 2003/361

77 Ar pirmā pamata otro daļu prasītāja būtībā norāda, ka *ECHA* esot bijis jāaprobežojas ar Ieteikuma 2003/361 pielikuma 2. pantā paredzētās uzņēmumu kategoriju definīcijas piemērošanu, nepiemērojot citus minētajā pielikumā norādītos kritērijus, tostarp tos, kas ir paredzēti tā 3. pantā attiecībā uz "uzņēmumu veidiem, kas ir tikuši ņemti vērā, lai aprēķinātu darbinieku skaitu un finanšu summas". Tādējādi *ECHA* neesot varējusi lūgt prasītājai informāciju attiecībā uz noteiktām partnersabiedrībām vai saistītām sabiedrībām.

78 Ievadam ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru uz tiesību aktu pilnvaru nepareiza izmantošana ir attiecināma tad, ja, pamatojoties uz objektīvām, atbilstīgām un saskanīgām pazīmēm, ir jākonstatē, ka tas ir pieņemts tikai vai vismaz galvenokārt tam, lai sasniegtu citus, nevis iepriekš paredzētos mērķus, vai tam, lai izvairītos no procedūras, kas Līgumā ir īpaši paredzēta, lai nodrošinātos pret attiecīgā gadījuma apstākļiem (spriedums, 2005. gada 10. marts, Spānija/Padome, C-342/03, EU:C:2005:151, 64. punkts).

79 Šajā lietā ir jānorāda, ka gan Regulas Nr. 1907/2006 3. pantā, gan Regulas Nr. 340/2008 preambulas 9. apsvērumā un 2. pantā nolūkā definēt, kas ir MVU, ir ietverta norāde uz Ieteikumu 2003/361. Saskaņā ar Ieteikuma 2003/361 1. apsvērumu tas ir vērsts uz to, lai nodrošinātu vienas un tās pašas MVU definīcijas piemērošanu Savienības līmenī. Saskaņā ar Ieteikuma 1. pantu šī definīcija tiek izmantota Savienības politikās.

80 It īpaši saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 3. panta 36. punktu MVU ir mazi un vidēji uzņēmumi, "kā noteikts [..] Ieteikumā [2003/361]". Saskaņā ar Regulas Nr. 340/2008 2. pantu mazs uzņēmums ir arī "mazs uzņēmums Ieteikuma [2003/361] izpratnē". Regulas Nr. 340/2008 2. pantā ir ietverta līdzīga atsauce saistībā ar mikrouzņēmumu un vidēju uzņēmumu definīciju. Tādējādi atbilstošajā regulējumā ir izdarīta tieša atsauce uz Ieteikumu 2003/361, lai definētu, kas ir jāsaprot tostarp ar "mazu uzņēmumu". Pretēji tam, ko norāda prasītāja, principā nevar tikt izslēgts, ka gadījumā, ja kādā regulā ir paredzēta tieša atsauce uz ieteikuma noteikumiem, šie noteikumi var būt piemērojami, ja vien tiek ievēroti vispārējie tiesību principi un, it īpaši, tiesiskās noteiktības princips (skat. pēc analoģijas spriedumu, 2008. gada 17. janvāris, *Viamex Agrar Handel* un *ZVK*, C-37/06 un C-58/06, EU:C:2008:18, 28. punkts). Šajā lietā prasītāja nav norādījusi nevienu apstākli, kas ļautu uzskatīt, ka Regulās Nr. 1907/2006 un Nr. 340/2008 ietvertā atsauce būtu pretēja vispārējiem tiesību principiem. Turklāt minētās atsauces mērķis ir Ieteikuma 2003/361 noteikumu piemērošanas ceļā nodrošināt vienas un tās pašas MVU definīcijas piemērošanu Savienības politikās, un tas atbilst minētā ieteikuma mērķim.

81 Turklāt pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, ja šajā ziņā nepastāv nekādas norādes, nekas neļauj uzskatīt, ka attiecīgajās regulās ietvertā tiešā norāde attiektos tikai uz Ieteikumā 2003/361 paredzētās MVU definīcijas daļu, izslēdzot dažus no minētā ieteikuma pielikumā norādītajiem kritērijiem. Šajā ziņā ir jānorāda, ka Ieteikuma 2003/361 pielikuma I sadaļas nosaukums ir "Mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu Komisijas definīcija" un ka Regulas Nr. 1907/2006 3. panta 36. punktā ir iekļauta atsauce tieši uz Ieteikumā 2003/361 paredzēto MVU definīciju. Šī definīcija, kā tā ir paredzēta ar Ieteikuma 2003/361 pielikuma I sadaļu, ietver ne tikai darbinieku skaitu un finanšu sliekšņus, kas ļauj definēt uzņēmumu kategorijas (Ieteikuma 2003/361 pielikuma 2. pants), bet arī tostarp uzņēmumu veidus, kas ir ņemti vērā darbinieku skaita un finansiālo summu aprēķinam (Ieteikuma 2003/361 pielikuma 3. pants). Turklāt prasītājas ieteiktās izslēgšanas rezultātā Ieteikumam 2003/361 tiktu atņemta tā lietderīgā iedarbība, tas ir, vienas un tās pašas MVU definīcijas ievērošana Savienības politiku īstenošanas ietvaros. Turklāt ir jānodrošina, lai MVU definīcija netiktu neievērota vienīgi formālu iemeslu dēļ (šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 27. februāris, *HaTeFo*, C-110/13, EU:C:2014:114, 33. punkts un tajā minētā judikatūra). Visbeidzot, prasītājas atsauce uz Regulas Nr. 340/2008 12. pantu nevar grozīt šo secinājumu, jo ar minēto pantu tiek noregulēta īpaša situācija, kura nav šajā lietā esošā situācija un kura attiecas uz ārpuskopienas ražotāja, preparāta sintezētāja vai izstrādājuma izgatavotāja vienīgo pārstāvi.

82 Ņemot vērā iepriekš minēto, neviens apstāklis neļauj uzskatīt, ka *ECHA*, nolemjot piemērot visus Ieteikuma 2003/361 pielikumā norādītos kritērijus, būtu pārsniegusi vai pat nepareizi izmantojusi pilnvaras.

83 Tādējādi pirmā pamata otrā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

– Par pirmā pamata trešo daļu attiecībā būtībā uz pilnvaru pārsniegšanu vai nepareizu izmantošanu saistībā ar no prasītājas pieprasīto informāciju

84 Ar pirmā pamata trešo daļu prasītāja būtībā norāda, ka *ECHA* esot pārsniegusi vai pat nepareizi izmantojusi pilnvaras, prasot no tās ievērojamu datu skaitu attiecībā uz tās darbību ilgstošā laikposmā vai attiecībā uz trešo sabiedrību darbību.

85 Vispirms ir jāuzsver, ka uzņēmumam reģistrētājam pēc *ECHA* lūguma ir jāpierāda, ka tam ir tiesības uz maksājuma samazinājumu vai atbrīvojumu no tā (Regulas Nr. 340/2008 13. panta 3. un 4. punkts). Turklāt, kā izriet no pirmā pamata otrās daļas analīzes, *ECHA* varēja prasīt prasītājai sniegt pierādījumus, ka tā patiešām ir "mazs uzņēmums" Ieteikuma 2003/361 izpratnē, tostarp informāciju attiecībā uz iespējamiem partneruzņēmumiem vai saistītiem uzņēmumiem.

86 Šajā lietā ir jākonstatē, kā *ECHA* savos procesuālajos rakstos norāda, ka ar 2012. gada 20. februāra un 20. marta vēstulēm prasītāja tika aicināta sniegt informāciju par darbinieku skaitu un divu pēdējo grāmatvedības gadu, kuri ir bijuši pirms reģistrācijas, bilancēm, kā arī informāciju par tās īpašnieku struktūru reģistrācijas lietas iesniegšanas brīdī, tostarp informāciju par ar prasītāju saistītiem uzņēmumiem vai tās partneruzņēmumiem. Lūgums attiecībā uz darbinieku skaitu un bilancēm par diviem pēdējiem grāmatvedības gadiem tika pamatots tostarp ar Ieteikuma 2003/361 pielikuma 4. panta 2. punktu. Saskaņā ar šo tiesību normu, "ja, ņemot par pamatu kārtējo gadu, uzņēmuma bilances slēgšanas dienā atklājas, ka 2. pantā norādītais darbinieku skaits vai finanšu robežvērtība ir pārsniegta vai nav sasniegta, tas nenozīmē, ka tas zaudēs savu vidējā, mazā vai mikrouzņēmuma statusu, ja šīs robežvērtības nav pārsniegtas divos pārskata periodos pēc kārtas". Turklāt, kā to parāda apmaiņa ar vēstulēm vai elektroniskā pasta vēstulēm starp *ECHA* un prasītāju, *ECHA* lūgumi attiecībā uz prasītājas īpašnieku struktūru un informācija attiecībā uz sabiedrībām, kas ir tikušas uzskatītas par partneruzņēmumiem vai saistītiem uzņēmumiem, ir bijusi balstīta arī uz prasītājas nodotu informāciju un, it īpaši, pārbaudītajiem tās finanšu pārskatiem. Prasītājai 2013. gada 4. martā nosūtītajā elektroniskā pasta vēstulē *ECHA* it īpaši varēja konstatēt, ka prasītāja ir uzskatāma par saistītu ar diviem uzņēmumiem, kas šajā gadījumā ir *Saced* un *Cogefin*, un par divu citu uzņēmumu, kas šajā gadījumā

ir *Premix* un *Sicical*, partneruzņēmumu. Turklāt *ECHA* uzskatīja, ka viens uzņēmums – *Calme Lux* – ir uzskatāms par saistītu ar *Sicical*. Uz šī pamata un ņemot vērā Ieteikuma 2003/361 pielikuma 6. panta 3. punkta pirmo daļu, *ECHA* tostarp ir lūgusi prasītājai informāciju attiecībā uz *Calme Lux*. Šajā pantā ir paredzēts, ka "aplūkojamā uzņēmuma partneruzņēmumu dati izriet no grāmatvedības un citiem datiem, kas ir konsolidēti, ja tādi ir pieejami, kuriem ir pievienojami uzņēmumu, kas ir saistīti ar šiem partneruzņēmumiem, dati 100 % apmērā, ja vien to dati jau nav tikuši ņemti vērā konsolidēšanā". Tiesas sēdē prasītāja ir apstiprinājusi, ka *Calme Lux* varēja tikt uzskatīta par uzņēmumu, kas ir saistīts ar vienu no tās partneruzņēmumiem, kurš šajā gadījumā ir *Sicical*. No šiem apstākļiem izriet, ka *ECHA* lūgums par šīs informācijas iegūšanu, tostarp attiecībā uz *Calme Lux*, ņemot vērā Ieteikumā 2003/361 noteiktos kritērijus un prasītājas sniegtos dokumentus, nevar tikt uzskatīts par pārmērīgu. Turklāt prasītāja nav norādījusi nevienu pamatotu apstākli, kas dotu pamatu uzskatīt, ka *ECHA* lūgtā informācija tai nevarēja tikt sniegta. It īpaši prasītāja būtībā aprobežojas ar norādi, ka tā neesot varējusi sniegt *ECHA* informāciju attiecībā uz trešo sabiedrību. Tomēr ar šo apstākli pašu par sevi nevar tikt pierādīts, ka prasītāja būtu saskārusies ar faktisku neiespējamību sniegt *ECHA* prasīto informāciju. Turklāt, kā izriet no prasītājai 2012. gada 19. jūnijā, 4. jūlijā un 8. augustā un 2013. gada 4. martā nosūtītajām elektroniskā pasta vēstulēm, *ECHA* ir vairākas reizes norādījusi prasītājai, ka *Calme Lux* var tai tieši sniegt attiecīgo informāciju. Prasītāja nav pierādījusi, ka šāda iespēja šajā lietā nebūtu varēta tikt izmantota.

87 Saistībā ar apstākli, ka administratīvajā procesā *ECHA* esot rīkojusies ļaunticīgi, un pieņemot, ka šis replikas stadijā izteiktais prasītājas arguments būtu pieņemams un ka tas būtu saprotams kā tāds, ar kuru tiek norādīts uz *ECHA* uzliktā rūpības vai labas pārvaldības pienākuma pārkāpumu, tas katrā ziņā būtu acīmredzami nepamatots. No apspriešanai norādītajiem apstākļiem, tostarp no *ECHA* nosūtītajām vēstulēm un elektroniskā pasta vēstulēm, acīmredzami izriet, ka administratīvajā procesā prasītāja ir tikusi informēta par informāciju, kas tai bija jāsniedz, un *ECHA* lūgumu pamatā esošajiem motīviem.

88 Ņemot vērā iepriekš minēto, neviens apstāklis neļauj uzskatīt, ka *ECHA*, tostarp lūdzot informāciju attiecībā uz *Calme Lux*, būtu pārsniegusi vai pat nepareizi izmantojusi pilnvaras.

89 Tādējādi pirmā pamata trešā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

– Par replikas stadijā izteiktajiem papildu argumentiem

90 Replikas stadijā prasītāja izvirza argumentus, kas papildina tos, kuri jau ir tikuši izteikti iepriekš, vēloties norādīt, ka Regulas Nr. 340/2008 13. pantā paredzētais administratīvais maksājums neesot iekļauts *ECHA* kompetencē un tas ietilpstot Komisijas kompetencē. Prasītāja tāpat pārmet Komisijai, ka tā neesot ievērojusi savu kontroles pienākumu, pieļaudama, ka *ECHA* ir faktiski piešķīrusi sev pilnvaras, lai gan šajā ziņā nepastāvot tieša deleģēšana.

91 Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar 1991. gada 2. maija Reglamenta 48. panta 2. punktu tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem tiesiskiem vai faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā. Tomēr pamats, ar kuru tiek izvērsts kāds iepriekš tieši vai netieši norādīts pamats un kas ir cieši ar to saistīts, ir jāatzīst par pieņemamu (skat. spriedumu, 2011. gada 5. oktobris, *Romana Tabacchi*/Komisija, T-11/06, EU:T:2011:560, 124. punkts un tajā minētā judikatūra).

92 Šajā lietā pirmais pamats attiecībā uz *ECHA* pilnvaru neesamību, nepareizu izmantošanu un pārsniegšanu, pieņemot Lēmumu SME(2013) 1328, ir bijis vērsts uz to, lai apstrīdētu *ECHA* kompetenci veikt uzņēmumu reģistrētāju lieluma pārbaudi. Šis pamats, kas ir vērsts pret Lēmumu SME(2013) 1328, kā tas ir paskaidrots prasības pieteikumā, nav bijis paredzēts *ECHA* kompetences piemērot administratīvo maksājumu apstrīdēšanai. Tātad prasītājas replikas stadijā izteiktie argumenti ir jāinterpretē kā tādi, kas veido jaunu pamatu. Turklāt šis jaunais pamats nav balstīts uz tiesiskajiem

vai faktiskajiem apstākļiem, kas būtu kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā. Konkrētāk, interpretācija, ko prasītāja ir izteikusi attiecībā uz *ECHA* aizstāvības argumentāciju, saskaņā ar kuru *ECHA* esot norādījusi, ka tai ir "netieša" kompetence pārbaudīt uzņēmumu reģistrētāju lielumu, ir acīmredzami nepamatota, jo *ECHA* ir vairakkārt norādījusi savos procesuālajos aktos, ka šī kompetence tai izriet no attiecīgajiem noteikumiem. Turklāt *ECHA* aizstāvības argumentācijas daļa, uz ko ir norādījusi prasītāja, attiecas uz kompetenci, kas ļauj pārbaudīt uzņēmumu reģistrētāju lielumu, nevis kompetenci, kas ļauj piemērot administratīvo maksājumu. Tādējādi prasītājas replikas stadijā izvirzītie argumenti ir jānoraida kā nepieņemami.

93 Katrā ziņā prasītājas izteiktie argumenti ir nepamatoti. Kā izriet no Regulas Nr. 340/2008 11. panta 5. punkta, uz kuru atsauce ir paredzēta šīs regulas 13. panta 4. punktā, "maksājumu klasifikāciju izstrādā [*ECHA*] valde un tā tiek pieņemta pēc labvēlīga Komisijas atzinuma saņemšanas". Šajā ziņā ir jānorāda, ka Regulas Nr. 340/2008 11. panta mērķis ir ļaut *ECHA* zināmos nosacījumos saņemt maksājumu par pakalpojumiem, uz kuriem neattiecas cits minētajā regulā paredzēts maksājums vai maksa. Tādējādi *ECHA* valdes veiktā klasifikācija obligāti ietver attiecīgo maksājumu summas noteikšanu, ja vien ir sniegts labvēlīgs Komisijas atzinums; pretējā gadījumā minētajam 11. pantam tiktu atņemta lietderīgā iedarbība. Tā kā Regulas Nr. 340/2008 13. panta 4. punktā, kas ir veltīts tieši administratīvajam maksājumam, ir paredzēta atsauce uz šīs regulas 11. panta 5. punktu, neviens prasītājas norādītais apstāklis neļauj uzskatīt, ka *ECHA* nav bijis nepieciešamās kompetences minētā maksājuma apmēra noteikšanai.

94 Saistībā ar prasītājas izvirzīto Regulas Nr. 2343/2002 59. pantu ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 99. pantu finanšu noteikumi, ko piemēro *ECHA*, nedrīkst būt citādi kā tie, kas ietverti Regulā Nr. 2343/2002. Šajā ziņā Regulas Nr. 2343/2002 5. panta a) punktā ir paredzēts, ka Savienības iestādes, tādas kā *ECHA*, budžets ietver tostarp "pašu ieņēmumus, ko veido visas maksas un atlīdzības, ko Kopienas struktūra ir pilnvarota iekasēt atbilstīgi tai uzticētajiem uzdevumiem, kā arī jebkādus citus ieņēmumus". Savukārt Regulas Nr. 2343/2002 59. pantā ir minēta situācija, kurā "maksas un atlīdzības ir pilnībā noteiktas tiesību aktos vai valdes lēmumos". Pretēji tam, ko norāda prasītāja, no pēdējās minētās normas nevar izrietēt, ka Savienības iestāžu valdēm attiecīgajā gadījumā nevar būt maksājumu noteikšanai nepieciešamās kompetences. Šajā lietā šāda kompetence attiecībā uz administratīvo maksājumu *ECHA* valdei ir tikusi piešķirta ar Regulas Nr. 340/2008 13. panta 4. punktu, ja viens ir sniegts labvēlīgs Komisijas atzinums.

95 Ņemot vērā visus šos apstākļus, prasītājas izvirzītais pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par otro pamatu, kas attiecas uz kļūdu Ieteikuma 2003/361 piemērošanā un samērīguma principa pārkāpumu

96 Prasītāja norāda, ka, pat ja Ieteikuma 2003/361 apakškritēriji šajā lietā tiktu uzskatīti par piemērojamiem, *ECHA* esot tos piemērojusi kļūdaini. Šajā lietā esot tikušas ņemtas vērā attiecības, ko prasītāja ir uzturējusi ar uzņēmumiem, kas darbojas atšķirīgos tirgos vai pat nozarēs, kuras ir izslēgtas no Regulas Nr. 1907/2006 piemērošanas jomas. Tātad neesot nekāda likumīga un saprātīga iemesla lūgt prasītājai sniegt informāciju par tās attiecībām ar šiem uzņēmumiem. Tas it īpaši esot piemērojams prasītājas gadījumā, kura ir ražotājuzņēmums, nevis importētājs. Šīs divas darbības esot ļoti atšķirīgas, un tām neesot jāpiemēro viens un tas pats regulējums. Ja sekotu *ECHA* izvēlētajai pieejai, uzņēmumiem ar ļoti atšķirīgiem ražošanas līmeņiem un apgrozījumu būtu piemērojams viens un tas pats maksājuma apmērs. Tā rezultātā ekonomiski atšķirīgas situācijas tiktu aplūkotas vienādi. Ieteikumā 2003/361 esot paredzēti trīs galvenie kritēriji, lai definētu MVU jēdzienu. Tomēr minētā ieteikuma apakškritēriji, kas ir vērsti uz atšķirīgiem mērķiem, paredzot, ka uzņēmumi, starp kuriem pastāv saistība ar fiziskas personas vai fizisku personu grupas starpniecību, var tikt uzskatīti par saistītiem tikai tad, ja tie darbojas vienā un tajā pašā tirgū vai cieši saistītos tirgos. Šajā lietā prasītāja ietilpstot "fizisku personu grupā, kas rīkojas saskaņoti". Tādējādi *ECHA* no savas pārbaudes esot jāizslēdz attiecības, kas prasītājai varētu būt ar attiecīgajām trešajām sabiedrībām, kuras nedarbojas

vienā un tajā pašā tirgū vai cieši saistītos tirgos. Ar *ECHA* lēmumu stingri piemērot Ieteikumā 2003/361 paredzētos noteikumus tiekot pārkāpts arī samērīguma princips. Visbeidzot, prasītāja uzsver, ka *ECHA* neesot pārbaudījusi balsstiesību faktiskās kontroles esamību vai neesamību.

97 Komisija apstrīd prasītājas izvirzītos argumentus.

98 Pirmkārt, runājot par prasītājas argumentu, kas ir vērsts uz to, lai saistībā ar Regulas Nr. 340/2008 piemērošanu izslēgtu no MVU definīcijas attiecības, kas var pastāvēt starp uzņēmumiem, kuri darbojas atšķirīgos tirgos vai pat nozarēs, kuras ir izslēgtas no Regulas Nr. 1907/2006 piemērošanas jomas, – tas nav balstīts ne uz vienu tiesisku pamatu. Turklāt, kā izriet no Ieteikuma 2003/361 9. apsvēruma, uz kuru atsauce ir paredzēta Regulā Nr. 340/2008, attiecību, kas var pastāvēt starp dažādiem uzņēmumiem, analīze ir vērsta uz to, lai no MVU kvalifikācijas izslēgtu uzņēmumu grupas, kuru ekonomiskā spēja pārsniedz MVU ekonomisko spēju. Šī ekonomiskā spēja, ja nav norāžu par pretējo, nevar tikt ierobežota ar tādu uzņēmumu grupām, kuri darbojas tajos pašos tirgos vai nozarēs, kuras ietilpst Regulas Nr. 1907/2006 piemērošanas jomā. Jebkuras citas interpretācijas rezultātā Ieteikumā 2003/361 paredzētā MVU definīcija, kas ar tiešo atsauci ir piemērojama Regulas Nr. 1907/2006 kontekstā, zaudētu savu jēgu. Tāpat tas tā ir saistībā ar prasītājas noteikto atšķirību starp uzņēmumiem "ražotājiem" un uzņēmumiem "importētājiem".

99 Otrkārt, runājot par prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru tā ietilpstot "fizisku personu grupā, kuras darbojas saskaņoti" Ieteikuma 2003/361 izpratnē, tas ir acīmredzami nepamatots. Šajā ziņā ir jānorāda, ka Ieteikuma 2003/361 pielikuma 3. panta 3. punkta ceturtajā daļā ir paredzēts, ka "uzņēmumi, kas ar fiziskas personas vai fizisku personu, kuras darbojas saskaņoti, grupas starpniecību viens ar otru stājas attiecībās, [kuras ir uzskaitītas šī paša pielikuma 3. panta 3. punkta pirmās daļas a)–d) apakšpunktā], tāpat tiek uzskatītas par saistītiem uzņēmumiem, ciktāl šie uzņēmumi savu darbību vai savas darbības daļu veic vienā un tajā paša attiecīgajā tirgū vai cieši saistītajos tirgos". Prasītāja ir tieši, nevis ar fiziskas personas vai fizisku personu, kuras darbojas saskaņoti, grupas starpniecību ar uzņēmumiem *Saced* un *Cogefin* stājusies attiecībās, kuras ir uzskaitītas Ieteikuma 2003/361 pielikuma 3. panta 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā, jo prasītājai pieder vairāk par 50 % no to kapitāla, un tātad, kā *ECHA* pamatoti norāda savos procesuālajos rakstos, pastāv prezumpcija, ka tai šajos uzņēmumos ir balsstiesību vairākums. Prasītāja nav pierādījusi, ka tas tā nav, lai gan tai pēc *ECHA* lūguma ir jāpierāda, ka tai ir tiesības uz maksājuma samazinājumu vai atbrīvojumu no tā (Regulas Nr. 340/2008 13. panta 4. punkts). Tas, ka prasītājas sabiedrības daļas pieder fiziskām personām, nevar grozīt šo secinājumu.

100 Treškārt, runājot par prasītājas atsauci uz samērīguma principu, tā atsaucas uz *ECHA* veikto Ieteikuma 2003/361 kļūdainu interpretāciju. Tā kā norādīto iemeslu dēļ *ECHA* nav pieļāvusi kļūdu Ieteikuma 2003/361 piemērošanā, prasītājas arguments attiecībā uz samērīguma principa pārkāpumu tāpat ir jānoraida.

101 Ņemot vērā iepriekš minētos apstākļus, prasītājas izvirzītais otrais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par trešo pamatu attiecībā uz *ECHA* izpilddirektora pilnvaru neesamību un ļaunprātīgu izmantošanu

102 Prasītāja, papildinot pirmo pamatu, norāda, ka *ECHA* izpilddirektoram neesot kompetences nedz pieņemt vai parakstīt lēmumu attiecībā uz reģistrēto uzņēmumu lielumu, nedz izlemt, vai samazinātā maksājuma vietā ir jāpiemēro pilnais maksājums, un piemērot administratīvo maksājumu. Vienīgā izpilddirektora funkcija esot *ECHA* lēmuma labošana pārsūdzības gadījumā. Tādējādi Lēmums SME(2013) 1328 esot spēkā neesošs.

103 *ECHA* apstrīd prasītājas izvirzītos argumentus.

104 Šajā ziņā ir pietiekami konstatēt, kā *ECHA* pamatoti norāda savos procesuālajos rakstos, ka Regulas Nr. 1907/2006 83. panta 2. punktā ir norādīts, ka izpilddirektors ir *ECHA* "juridiskais pārstāvis". Šajā ziņā izpilddirektors tostarp nodrošina *ECHA* "darba vadību ikdienā" (Regulas Nr. 1907/2006 83. panta 2. punkta a) apakšpunkts). Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 100. panta 2. punktu *ECHA* "pārstāv tās izpilddirektors". Turklāt, īstenojot *ECHA* budžetu, par ko tas ir atbildīgs, izpilddirektors veic pilnvarotās amatpersonas pienākumus (Regulas Nr. 1907/2006 97. pants). Tā kā *ECHA* ir bijusi nepieciešamā kompetence, lai pārbaudītu uzņēmumu reģistrētāju lielumu, kā tas ir ticis norādīts, pārbaudot prasītājas pirmo pamatu, un tādējādi – prasīt maksājumu un administratīvo maksājumu, kas bija jāmaksā, samaksu, *ECHA* izpilddirektora veiktā Lēmuma SME(2013) 1328 parakstīšana nekādā ziņā nav bijusi prettiesiska.

105 Tādējādi prasītājas izvirzītais trešais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par ceturto pamatu attiecībā uz *ECHA* pilnvaru neesamību, nepareizu izmantošanu un pārsniegšanu, kā arī LES 5. panta pārkāpumu, pieņemot Lēmumus MB/D/29/2010 un MB/21/2012/D

106 Prasītāja atgādina, ka saistībā ar maksājumu saņemšanu *ECHA* kompetence esot ierobežota ar izpildes lomu. Vienīgā *ECHA* valdei piešķirtā funkcija esot maksājumu klasifikācija. Komisijai esot jānosaka to summas atbilstoši Regulas Nr. 1907/2006 74. panta 1. punktā paredzētajam noteikumam. Turklāt Regulas Nr. 340/2008 13. panta 4. punktā esot minēts "administratīv[ais] maksājum[s]" vienskaitlī, kas – pretēji tam, kas ir ticis veikts šajā lietā, – izslēdzot dažādu maksājumu noteikšanu atkarībā no attiecīgo uzņēmumu lieluma. Turklāt *ECHA* neesot varējusi noteikt administratīvā maksājuma apmēru, kas ir paredzēts tās bilances ieņēmumiem. Visbeidzot, Regulā Nr. 340/2008 un Īstenošanas regulā Nr. 254/2013 neesot iekļauta neviena īpaša norma attiecībā uz administratīvo maksājumu vai vismaz tā piemērošanu. Tātad Komisija šobrīd esot izvēlējusies no tā atteikties. Tādējādi ar Lēmumiem MB/D/29/2010 un MB/21/2012/D *ECHA* neesot varējusi noteikt administratīvā maksājuma apmēru. *ECHA*, pārkāpjot LES 5. pantu, esot aizstājusi valsts iestādes, ieviešot slēptu ekonomisku sankciju administratīvā maksājuma formā. Prasītāja piebilst, ka *ECHA* tēze, saskaņā ar kuru administratīvā maksājuma mērķis esot atgūt veiktās izmaksas, esot pretrunā tam, ka noteiktiem kontrolētiem uzņēmumiem nebūtu jāsedz šis maksājums, ja to paziņojums pēc pārbaudes tiktu uzskatīts par pareizu. Ja administratīvā maksājuma mērķis būtu bijis atgūt *ECHA* veiktās izmaksas, šīm izmaksām būtu jābūt vienlīdzīgi sadalītām starp visiem uzņēmumiem, kas lūdz veikt reģistrāciju.

107 *ECHA* apstrīd prasītājas izklāstītos argumentus.

108 Vispirms ir jānorāda, ka ceturtais prasības pamats ir vērsts tieši uz Lēmumiem MB/D/29/2010 un MB/21/2012/D.

109 Ir jāatgādina, ka prasība atcelt tiesību aktu, ciktāl tā ir vērsta uz Lēmumiem MB/D/29/2010 un MB/21/2012/D, ir nepieņemama (skat. iepriekš 44. punktu).

110 Ja tiktu pieņemts, ka ceturtais pamats varētu tikt interpretēts kā tāds, ar kuru patiesībā tiek izvirzīta iebilde par prettiesiskumu pret Lēmumiem MB/D/29/2010 un MB/21/2012/D, tas katrā ziņā būtu nepamatots.

111 Pirmkārt, runājot par prasītājas argumentiem, kas ir vērsti uz to, lai apstrīdētu *ECHA* kompetenci noteikt administratīvā maksājuma apmēru un noteikt tā administratīvā maksājuma apmēru, kas ir paredzēts tās bilances ieņēmumiem, tie būtībā ir saistīti ar argumentiem, kas pirmā pamata ietvaros ir tikuši izteikti papildinoši un ir vērsti pret Lēmumu SME(2013) 1328. Prasītājas šajā ziņā norādītie argumenti ir jānoraida to iemeslu dēļ, kas ir identiski iepriekš 93. un 94. punktā minētajiem iemesliem.

112 Otrkārt, runājot par faktu, ka, pārkāpjot LES 5. pantu, *ECHA* esot aizstājusi valsts iestādes, ieviešot slēptu ekonomisku sankciju administratīvā maksājuma formā, tas nav pamatots. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 340/2008 preambulas 11. apsvērumā ir precizēts, ka, "lai novērstu nepatiesas informācijas sniegšanu, [*ECHA*] būtu jāpiemēro administratīvie maksājumi un, ja vajadzīgs, dalībvalstu noteiktā soda nauda [naudas sods] pietiekamā apmērā". No šī apsvēruma izriet, ka administratīvā maksājuma uzlikšana ir vērsta uz nepatiesas informācijas sniegšanas no uzņēmumu puses novēršanas mērķa sasniegšanu. No šī apsvēruma arī izriet, ka administratīvais maksājums nevar tikt pielīdzināts naudas sodam (spriedums, 2014. gada 2. oktobris, *Spraylat*/*ECHA*, T-177/12, EU:T:2014:849, 34. punkts). Tomēr prasītāja nav sniegusi pierādījumus, kas ļautu uzskatīt, ka šajā lietā tai piemērotais administratīvais maksājums būtu klasificējams kā naudas sods. Prasītājas arguments it īpaši ir balstīts uz to, ka administratīvā maksājuma apmērs esot ticis aprēķināts, pamatojoties uz *ECHA* veiktajām pārbaudes izmaksām, ieskaitot izmaksas, kuras beigās nemaksā uzņēmumi, kas ir pareizi snieguši informāciju par savu lielumu. Tomēr šāds apstāklis pats par sevi nevar būt pamats secinājumam, ka prasītājai šajā lietā uzliktā administratīvā maksājuma apmērs būtu klasificējams kā naudas sods, jo administratīvais maksājums tāpat ir vērsts uz mērķi atturēt uzņēmumus no nepatiesas informācijas sniegšanas. Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 340/2008 13. panta 4. punktu, ja fiziska vai juridiska persona, kas apgalvo, ka tai ir tiesības uz samazinātiem maksājumiem vai atbrīvojumu no maksājumu veikšanas, nevar pierādīt, ka tai ir tiesības uz šādu samazinājumu vai atbrīvojumu, *ECHA* iekasē maksājumus pilnā apmērā, kā arī administratīvos maksājumus. No tā izriet, ka administratīvo maksājumu *ECHA* maksā tikai fiziskas vai juridiskas personas, kas nevar pierādīt, ka tām ir tiesības uz maksājuma samazinājumu vai atbrīvojumu no tā.

113 Treškārt, runājot par prasītājas izteikto argumentu, saskaņā ar kuru ar Regulas Nr. 340/2008 13. panta 4. punktu esot izslēgta atšķirīgu administratīvo maksājumu noteikšana atkarībā no uzņēmumu lieluma, – tas ir balstīts uz jēdziena "administratīvais maksājums" izmantošanas vienskaitlī kļūdainas interpretācijas. Šī jēdziena izmantošana vienskaitlī Regulas Nr. 340/2008 13. panta 4. punkta kontekstā nozīmē, ka, ja fiziska vai juridiska persona nevar pierādīt, ka tai ir tiesības uz prasīto samazinājumu, *ECHA* tai piemēro administratīvo maksājumu. Tomēr tas nevar nozīmēt, ka šī administratīvā maksājuma apmēram attiecībā uz visiem uzņēmumiem reģistrētājiem neatkarīgi no to lieluma būtu jābūt identiskam. It īpaši ir jānorāda, ka viens no Regulas Nr. 1907/2006 mērķiem, kā tas izriet tostarp no minētās regulas preambulas 8. apsvēruma un 74. panta 3. punkta, ir ņemt vērā MVU īpašo situāciju. Turklāt un konkrētāk Regulas Nr. 340/2008 preambulas 9. apsvērumā ir noteikts, ka "samazināti maksājumi būtu jāpiemēro [..] [MVU]". Pie tam ir jāatgādina, kā izriet no iepriekš 112. punktā minētās judikatūras, ka administratīvā maksājuma piemērošana tāpat ir vērsta uz mērķi atturēt uzņēmumus no nepatiesas informācijas sniegšanas. Šī mērķa īstenošana attiecīgajā gadījumā var prasīt uzņēmumu reģistrētāju faktiskā lieluma ņemšanu vērā.

114 Ņemot vērā visus šos apstākļus, prasītājas izvirzītais ceturtais pamats un līdz ar to prasība, ciktāl tā ir vērsta uz Lēmuma SME(2013) 1328 atcelšanu, ir jānoraida.

Par prasījumiem saņemt no "ECHA" atlīdzību vai kaitējuma atlīdzināšanu

115 Ar saviem diviem pēdējiem prasījumiem prasītāja prasa, pirmkārt, atlīdzināt summas, kuras *ECHA*, kā tiek apgalvots, esot saņēmusi nepienācīgi, vai, otrkārt, piespriest *ECHA* atlīdzināt nodarīto kaitējumu.

116 Šajā ziņā, nepastāvot vajadzībai spriest par šo divu prasījumu pieņemamību, ir pietiekami konstatēt, ka tie ir cieši saistīti ar galveno prasījumu panākt apstrīdēto aktu atcelšanu un nav balstīti uz pamatiem, kas būtu atšķirīgi no tiem, kuri ir tikuši izskatīti prasības atcelt tiesību aktu ietvaros. Tā kā šie pamati ir tikuši noraidīti kā nepamatoti, ir jānoraida arī prasījumi saņemt no *ECHA* atlīdzību vai kaitējuma atlīdzināšanu.

Par tiesāšanās izdevumiem

117 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas un *ECHA* prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

nospriež:

1) prasību, ciktāl tā ir celta pret Eiropas Komisiju, noraidīt kā nepieņemamu;

2) prasību, ciktāl tā ir celta pret Eiropas Ķimikāliju aģentūru (*ECHA*), noraidīt kā daļēji nepieņemamu un daļēji nepamatotu;

3) *Leone La Ferla SpA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2016. gada 15. septembrī.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Tiesvedības priekšvēsture 2

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi 3

Juridiskais pamatojums 4

1. Par prasības pieņemamību, ciktāl tā ir celta pret Komisiju 4

2. Par prasības atcelt tiesību aktu, kas ir celta pret "ECHA", noteiktu prasījumu pieņemamību 9

3. Par lietas būtību 11

Par prasījumiem atcelt tiesību aktu 11

Ievadapsvērumi par Lēmuma SME(2013) 1328 pamatojumu 11

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz ECHA pilnvaru neesamību, nepareizu izmantošanu un pārsniegšanu, pieņemot Lēmumu SME(2013) 1328 12

– Par pirmā pamata pirmo daļu attiecībā būtībā uz ECHA kompetences neesamību novērtēt uzņēmumu reģistrētāju lielumu 13

– Par pirmā pamata otro daļu attiecībā būtībā uz pilnvaru pārsniegšanu vai nepareizu izmantošanu, piemērojot Ieteikumu 2003/361 14

– Par pirmā pamata trešo daļu attiecībā būtībā uz pilnvaru pārsniegšanu vai nepareizu izmantošanu saistībā ar no prasītājas pieprasīto informāciju 15

– Par replikas stadijā izteiktajiem papildu argumentiem 16

Par otro pamatu, kas attiecas uz kļūdu Ieteikuma 2003/361 piemērošanā un samērīguma principa pārkāpumu 17

Par trešo pamatu attiecībā uz ECHA izpilddirektora pilnvaru neesamību un ļaunprātīgu izmantošanu 18

Par ceturto pamatu attiecībā uz ECHA pilnvaru neesamību, nepareizu izmantošanu un pārsniegšanu, kā arī LES 5. panta pārkāpumu, pieņemot Lēmumus MB/D/29/2010 un MB/21/2012/D 19

Par prasījumiem saņemt no "ECHA" atlīdzību vai kaitējuma atlīdzināšanu 20

Par tiesāšanās izdevumiem 21